

Finnish
61-0618

ILMESTYSKIRJA, LUKU 5, OSA II

Revelation Chapter Five #2

18.06.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä
lissenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lissenssi.
Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

ILMESTYSKIRJA, LUKU 5, OSA II

1. Takaisin Tabernaakkelissa tänä aamuna, hyvien uutisten kanssa siitä kuinka Herra Jumala on ollut hyvä meille.
2. Viime sunnuntaina kun tuo näky oli kerrottu, ja melkein kaikki teistä olitte silloin täällä (koskien tuon käärmeen tappamista ampumalla sitä keskelle), tuo näky tapahtui sanasta sanaan kahdenkymmenen neljän tunnin kuluessa senjalkeen kun se oli kerrottu täältä puhujanlavalta. Se oli ihmeellistä mitä Herra teki. En ole koskaan kertaakaan elämässäni nähnyt yhdenkään niistä pettävän, ja minä olen viisikymmentä kaksi vuotias. Ja minusta tuntuu nyt paljon paremmalta, paljon paremmalta.
3. Ja se mistä puhuin, se oli eräältä rehellissydämiseltä miehiltä, Jumalaa-pelkäävältä miehiltä, jotka minun palvelustehtäväni oli saanut hieman liian yliluonnollisiksi, ja he alkoivat ajatella että minä olin Herra Jeesus, ja aloittivat pienen opin siitä. Mutta se kaikki pysäytettiin kerralla. Kiitos siitä Herralle!
4. Ja niin pian kuin irroitin itseni siitä ja vain jätin sen Herralle, oli se heti ohitse, kahdenkymmenen-neljän tunnin kuluessa se oli kaikki päättynyt. Se jätti minut hieman hermostuneeksi ja järkyttyneeksi, mutta tulen kyllä selviämään siitä jonkin ajan kuluttua. Tietenkin se oli jotenkin järkyttävää minulle, mutta nyt on kaikki kohdallani hienosti ja kunnossa.
5. Ja meillä oli suuria voittoja tällä viikolla, joista haluan kertoa jotakin.
6. No niin, jos vain olisin kuunnellut sitä mitä Herra sanoi minulle neljä vuotta sitten, ei sitä koskaan olisi noussut esiin. Ja vaimoni ja poikani jotka ovat jossakin täällä läsnä, niinkuin monet muutkin kuulijakunnasta ovat kuulleet minun sanovan kerta toisensa jälkeen, “Tämä on viimeinen kerta kun minulla tulee olemaan mitään erottamista.” Näettekö? Se tuli siihen mittaani... Yritin elää todella lähellä Jumalaa ja tekemällä niin, se tuo esiin jotakin mikä saa ihmiset siihen tilaan että he tuskin tietävät mitä ajatella.
7. Ja sitten, tuo verojuttu joka meillä oli, siitä ei olisi koskaan kuulunut sanaakaan jos vain olisin kuunnellut Herraa. Se on aina kun minä teen... kun olen tottelematon Hänelle, joudun aina vaikeuksiin. Jos vain olisin kuunnellut tarkasti ja vaeltanut Hänen kanssaan!
8. Ja sitten se tulee... Palvelustehtävä on joskus niin yliluonnollinen että minä pelkäsin sen menevän liian pitkälle tuolle yhdelle linjalle. Mutta minä en nyt tarkoita... Haluan jokaisen käsittävän tämän oikein, että en tarkoita sanoa että menisin pois päin Herran luota, mutta minä en vain halua enää ilmaista mitään yliluonnollista, näettehän, kuten eroittamisia ja sen kaltaisia asioita.

9. Nyt, Jumala on tänä aikana ollut meille armollinen; Hän on nostanut esiin veli Nevillen, jolla on profetian sana; Hänellä on veli Higginbotham ja monia muita veljistä täällä jotka ovat ehdottomasti... hengellisten lahjojen kautta seurakunnassa, suorittavat ihmeitä.

10. Ja sallikaa minun antaa teille eräs todistus. Siellä oli eräs sisar, Opal Weaver, en tiedä onko hän täällä kanssamme tänä aamuna tai ei. Oletko sinä täällä, sisar Opal? En ehkä voi nähdä häntä. Mutta useita vuosia sitten hän oli kuolemassa syöpään, ja tuo syöpä oli hänen naispuolisissa rauhasissansa ja nousi hänen munuaisiinsa. Ja he antoivat hänelle vain tuon yhden yön ellettäväksi, hän oli tullut niin huonoksi. Ja minä menin ja rukoilin hänen puolestaan, ja näky tuli, ja hän olitäysin parantunut. Ja se oli noin viisitoista vuotta sitten. Hän on ollut keskuudessamme vuosia ja vuosia.

11. Eräänä päivänä hänellä oli hyvin kipeä kurkku ja hänen kurkustaan alkoi vuotaa verta. Hänelle oli ehdotettu lääkäriin menemistä välittömästi, (Ja se oli sillä aikaa kun olin Kanadassa.) Ja hän soitti veli Nevillelle, ja veli Neville meni noutamaan veljeämme Higginbothamia. En usko veli Higginbothamin olevan täällä tänä aamuna. Veli Rupert Higginbotham on yksi entisistä luotetuistamme, hieno veli. Onko hän täällä?

Niinpä he menivät rukoilemaan tuon naisen puolesta, ja kun he rukoilivat hänen puolestaan... No niin, hänen kurkustaan oli vuotanut verta, en tiedä kuinka kauan, päiväkausia, kaksi tai kolme päivää, hän oli jatkuvasti sylkenyt verta. Ja veli Neville rukoili hänen puolestaan, eikä hän enää koskaan senjälkeen sylkäissyt pisaraakaan verta.

12. Ja sitten hänellä oli kaksi kasvainta, ...?... tai mitä se onkin kitalaessa, jonkinlaisia rakkoja riippui hänen kitalaessaan; suuria kyhmynkaltaisia. Eikä hän ollut saanut mitään helpotusta niihin, ne olivat... Hän sanoi, “Ne ovat noin puoliksi hikkori pähkinän kokoisia.” Ja ne olivat olleet hänen suussaan jo jonkin aikaa, useita päiviä. Ja veli Higginbotham... En lausu tuota saksalaista nimeä kovin hyvin, joten anna se minulle anteeksi, veli Rupert. Mutta joka tapauksessa... Minä uskon että hänellä on kielilläpuhumisen ja kielten tulkitsemisen lahja. Ja hän oli laskenut kätensä tuona aikana sisar Opalin kasvojen päälle. Ja sisar sanoi, “Veli Branham, ei eilen, ei eilen illalla, vaan välittömästi ne katosivat” hänen kitalaestaan. Välittömästi!

13. Sitten lääkärit tulivat ja tarkastivat hänen kurkkunsa ja kaikkea, ja he sanoivat, “Hänen täytyy mennä sairaalaan koska hänellä on syöpä kurkussansa.”

14. Niinpä he veivät hänet sairaalaan. Ja minä en edes tiennyt että hän oli siellä ennenkuin tapasin meidän hyvän pastorimme, veli Nevillen täällä

ollessani matkalla sairaalaan ja hän kertoi hänen olevan siellä. Niinpä menin tapaamaan häntä, ja hänen miehensä istui siellä. Neljä tai viisi lääkäriä oli tullut sisään ja ottanut siitä kokeita, ravistaneet päätänsä ja sanoneet, “Todellakin, se on syöpä, myrkyllinen syöpä, se on syöpä.”

15. Sitten siitä otettiin näytepala ja sanottiin, “Ilman mitään epäilystä se on syöpä.”

16. Ja minä sanoin, “Mutta sisar, jos Jumala paransi sinut kerran syövästä, niin antaa sen olla mitä se onkin. Ehkä nuo miehet ovat oikeassa. He ovat harjaantuneita miehiä sillä alalla sanomaan onko se syöpä tai näyttääkö se syövältä, tai mitä se sitten onkin. He ovat koulutettuja sitä tarkoitusta varten. Ja se näyttää syövältä joten he sanovat että se on syöpä.” Ja minä sanoin, “Luultavasti se onkin.”

17. Mutta hän ei halunnut uskoa että se oli syöpä. Sitten minä sanoin, “Mutta jos Jumala voi silloin vastata rukoukseen ja pysäyttää tuon verenvuodon; ja voi vastata rukoukseen ja ottaa nuo kyhmyt pois kitalestasi, niin olkoon se sitten mitä onkin, eikö Jumala voisi pysäyttää sitä juuri tähän?”

18. Hän sanoi, “Aamen!” Ja hänen miehensä istui siellä. Ja hän sanoi, “Se on mihin minä luotan juuri nyt, että Jumala tulee pysäyttämään sen.”

19. Ja minä rukoilin hänen puolestaan. Ja he veivät näytepalat testiin ja vastaus oli “negatiivinen” vaikka kaikki heistä olivatkin sanoneet että se oli syöpä.

20. Niinpä te näette, ystävät, että Hän on Jumala ja vastaa rukoukseen. Ja me olemme niin iloiset että Hän vierailee luonamme täällä tässä pienessä nöyrässä Tabernaakke-lissa. Se ei ole paljoakaan nähdä, vain vanhoja lautoja jotka me täällä naulasimme yhteen monia vuosia sitten, suojaksi päämme ylitse, katoksi päämme päälle sadetta ja lunta vastaan. Mutta monet ihmiset ovat elossa tänään tämän ponnistelun tuloksena, ja siitä me olemme hyvin kiitolliset.

21. Me olemme kiitolliset luotetuistamme. Me olemme kiitolliset diakoneistamme. Me olemme kiitolliset seurakunnastamme. Ja me olemme kiitolliset pastoristamme. Me olemme kiitolliset jokaisesta lahjasta jonka Hän on antanut seurakuntaan. Ja me rukoilemme että Hän tulisi antamaan näille miehille ymmärryksen, niin että he eivät koskaan menisi pois väärälle puolelle, vaan pysyisivät suoraan keskellä tietä Sen kanssa. Koskaan haltioitumatta tai mitään sellaista korottamista; koska taliansa te teette sen, juuri silloin te olette lopussa, näettehän. Pysykää vain nöyränä Sen kanssa.

22. Ja katsokaahan nyt, kun sitten sairaat ja vaivatut ihmiset tulevat rukouksiksi sillä aikaa kun minä nyt lepään ehkä vuoden tai kaksi, niin

Jumala on valmistanut tien huolehtimaan siitä minun leväessäni hetken. Näettekö? Oi, eikö meidän pitäisikin olla kiitolliset siitä? Jumala ei milloinkaan jätä Itseänsä ilman todistajaa, ja me olemme niin iloiset siitä.

23. Nyt, tällä seuraavalla viikolla, jos Herra suo, aion viedä pienet tyttöni jotka juuri ovat päässeet koulusta pienelle koululomalle, joten pyydän että te rukoilisitte puolestamme. Vanhin tyttäreni on yläkoulussa ja haluaisi nähdä missä Paul Revere suoritti keskiyön ratsastuksensa, missä hän lähti sieltä kirkosta. Ja me.... Se on juuri täällä New England'ssa, ja me haluamme sitten mennä sinne ja nähdä sen.

24. Sitten, minä olen aina halunnut nähdä tuon Old Ironsides'in. Kuinka monet ovat koskaan kuulleet 'Old Ironsides' runoudesta? Se on minun suosikkini, paras kaikista tuntemistani; paitsi tietenkin Kristillisyyys. Minä vain... Minä alan lukea sitä ja tumien tukahtuvani ja istun alas, kävelen ympäri, ja menen takaisin. Kuinka te voisit te upottaa sitä senjälkeen kun.... Se on aivankuin ottaisi ja tappaisi hevosen senjälkeen kun se on ansainnut teille ja perheellenne toimeentulon. Minä en yksinkertaisesti voi käsittää sitä. "Niinpä minä tulen hävittämään sen!" Ei, älkää tehkö sitä. Kun Brittien tykinluodit iskivät sitä vasten ja ponnahtivat pois sen vanhoista tammisista kyljistä - en voi käsittää kuinka te voisitte ottaa sen ja upottaa sen.

"Anna hänet myrskyn jumalille,

salamalle ja myrskylle! (Minä todella pidän siitä)

25. Ja sitten me haluamme tulla alas... Herra Kennedy ei ole kutsunut meitä, mutta me haluamme nähdä hänen Valkoisen Talonsa kun olemme siellä. Minä itse olen ollut siellä useita kertoja, mutta lapset tahtovat nähdä sen. Sitten tulemme takaisin kotiin, jos Herra suo. Niinpä rukoilkaa meidän puolestamme.

26. Ja me rukoilemme kaikkien rakkaitemme puolesta täällä jotka ovat lomilla, monien heistä matkustaessa eri paikkoihin. Ja monet heistä ovat jo menneet tänä aamuna, Ken-tuokyyyn, Tennesseehen ja eri paikkoihin. Niinpä me rukoilemme heidän puolestaan.

27. Sitten, oli jotakin muutakin mistä minun piti ilmoittaa. Kyllä, kastepalvelu on välittömästi tämän kokouksen jälkeen. Ja sitten uskon että on lasten siunaaminen, eräs veli mainitsi siitä minulle. Ja on niin monia asioita joita meidän täytyy... Mitä sanoit? (joku kysyy veli Branhamilta koskien iltakokousta) Minä en halua ottaa molempia kokouksia. Minä otan yhden ja veli Neville toisen. Enkä minä voi... Se ei ole... Kun meitä on täällä kaksi, niin miksi kuluttaa yhtä meistä loppuun? Eikö niin, veli Neville? Niin se on.

255. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, pikku Scott. Kuinka me kiitämmekään Herraa siitä!

256. No niin, ketkä tulevat kastettaviksi? Uskon että siellä on ryhmä ihmisiä kastettavaksi. Laulakaamme sillä aikaa kun valmistaudumme siihen. Minäpä sanon mitä voisimme tehdä, laulakaamme... Minä annan veli Nevillen tehdä sen. Tiedän että se on oleva kunnossa. Hyvä on, veli Neville.

257. Te jotka rakastatte Herraa, sanokaa "Aamen." (Seurakunta sanoo, "Aamen!") Tahdotteko rukoilla puolestani? (Seurakunta sanoo, "Aamen!") Aamen. Aamen.

250. Naiden nenäliinojen puolesta, Herra Jeesus, niinä rukoilen näiden nenäliinojen ylitse; ja pyydän että Sinä siunaisit kaikki tarpeessa olevat, kaikki jotka ovat täällä, Herra, tätä naisraukkaa joka istuu täällä pyörätuolissa.

251. Tämän suuren kokouksen jälkeen tänä aamuna, Isä, tuntien Sinun Pyhän Henkesi kostuttavan meidät kokonaan lävitse, tuntien kuinka Sana menee syvälle ja alkaa juurtua ihmisten sydämissä. He eivät tule koskaan unohtamaan sitä, Herra. Joka kerta kun he kuulevat näitä asioita, tulevat he ajattelemaan noiden sinettien avaamista. Auta niitä nyt tietämään mitä nuo sinetit olivat, Herra, niin että kukaan ei ole ymmällä mielessänsä, vaan tietää ”NAIN SANOO HURJIA” että se on Jumalan sinetti, sinetti jonka Jumala avasi meille.

252. Me rukoilemme että Sinä parantaisit kaikki sairaat ja vaivatut. Suo se, Herra. Sinun Henkesi on läsnä. Jos Sinä voit pelastaa syntisen siellä rakennuksen takaosassa, silloin Sinä voit myöskin parantaa sairaan henkilön täällä. Minä rukoilen että sinä soisit sen, Herra, ja parantaisit ne joille nämä nenäliinat menevät, jotka eivät voineet päästä tänne tänään. Me jätämme sen kaiken Sinulle Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

253. Uskon heillä olevan pienen lapsen jonka he haluavat tulevan siunatuksi. Onko tuo nainen täällä tuon pienen vauvan kanssa? Toisiko hän sen nyt, ja me tulemme ilolla omistamaan pikkukaverin herralle. Ei, sen ei tarvitse olla pieni, tule vain. (Tulisiko joku vanhimmista seistäkseen rinnallani nyt,) Kuinka vanha? Kaksi ja puoli vuotta. Mikä hänen nimensä on? Scott Ford, pieni Scott Ford, neljä ja puoli vuotias, haluaa tänä aamuna tulla omistetuksi Herrallensa ja Pelastajallensa, Jeesukselle Kristukselle. Hänen äitinsä tuo hänet. (Tule vain tänne, veli).

254. Armollinen Herra, me tuomme Sinulle tämän pienen lapsen tänä aamuna, omistettavaksi sinulle. Laskien kätemme tämän pienen pojan päälle, me pyydämme että se voima joka nosti Jeesuksen ylös haudasta tulisi eläväksitekemään tämän pienen pojan. Jumala, voikoon hän elää terveenä ja vahvana. Voikoon hän elää, Herra, Sinun kunniaksesi. Kuinka Sinä jo olet tullut ja auttanut tätä lasta, ja me kiitämme Sinua siitä. Ja minä rukoilen että Sinä tulisit jatkuvasti olemaan tämän pikkumiehen kanssa. Ole hänen vanhempiensa kanssa, hänen rakkaittensa kanssa. Me tiedämme kuinka meille on opetettu että kaikki asiat yhdessä työskentelevät niiden parhaaksi jotka rakastavat Herraa. Kuinka nämä asiat joskus vetävät ihmisiä lähemmäksi Sinua. Minä rukoilen että Öinä soisit ne siunaukset joita me pyydämme. Ja nyt Isä, tottelevaisuudessa Sinun Sanallesi, me jätämme tämän pienen pojan Sinulle Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Vastaanota hänen pieni henkensä, sielunsa ja ruumiinsa ja käytä häntä kirkastamaan Sinua. Aamen.

28. Ja sitten, Doc käski minua muistuttamaan teitä kaikkia lupauksistanne koskien ta-bernaakkelia. Se on kirkko jonka he suunnittelevat rakentaa, niin pian kuin ovat saaneet tarpeeksi kokoon sitä varten.

29. Ja minulla oli... Minusta näytti kuin olisi ollut jotakin, sen on täytynyt olla kun sinä kerroit minulle lasten siunaamisesta. Se on mitä se oli. Ja meillä tulee olemaan se välittömästi tämän kokouksen päättymisen jälkeen.

30. No niin, ovatko nämä liinoja joiden yli tulee rukoilla, olettaisın niin? Hyvä on sitten. Me tulemme tekemään sen yhdessä, ja sitten...

31. Nyt, ennenkuin lähestymme Sanaa... kuinka monet nauttivat Sanasta? Oi, se on kuin eläisi vuorella! Huomatkaa se, te näette sen viime sunnuntaisesta mitä merkitsee tehdä se Jumalan tavalla. Näettekö? Kun näin että se oli henki joka oli tullut noiden kalliiden veljien keskuuteen, niin ei ollut mitään tapaa luonnollisen ihmisen ottaa sitä pois. Niinpä ainoa asia meidän tehdä oli antaa se Herralle, ja muutamassa tunnissa se kaikki oli päätöksessä.

32. Nyt, pastorin, ja minun mennessäni pois, ollen apulaisesi kanssasi täällä Herran työssä, ja sanon niinkuin Paavali sanoisi, ”Minä vannotan sinua Jumalan ja valittujen enkelien edessä,” näettehän. Ja tälle seurakunnalle täällä, siinä on teille täydellinen esimerkki mitä tehdä jos joku menee pois järjestyksestä seurakunnassa. Näettekö?

33. Nyt jos seurakunnassa tulee esiin jotakin mikä ei ole oikein, silloin menköön tuo yksilö joka tietää että se ei ole oikein tuon henkilön luo. Ja jos tuo henkilö ei tahdo sopia; silloin seuraava asia on ottaa kaksi todistajaa ja mennä tämän henkilön luo saadakseen tuon asian oikaistuksi. Nyt kuunnelkaa tarkasti! Ja tämä myös nyt nauhoitetaan. Ja sitten jos siitä ei ole apua...

34. Älkää milloinkaan antako jonkun pienen ismin tai jonkun pienen pahan tunteen nousta esiin keskuudessanne. Pankaa se pois tieltä juuri nyt! Se on tuo pieni kettu joka pilaa viinitarhan, tiedättehän. Niinpä pitäkää se poissa tieltä! Mikä tahansa pieni omituinen tunne, menkää ja kertokaa siitä tuolle henkilölle. Sanokaa, ”Minä olen väärässä. Tunteeni sinua kohtaan eivät ole oikeat, tai on jotakin. Auta minua rukoilemaan sen puolesta että tulisin paremmaksi.” Koska me emme halua mitään muuta kuin vain puhtaan ja väärentämättömän Jumalan Pyhän Hengen olevan keskuudessamme. Se on kaikki mitä me haluamme. Silloin lahjat ja muut asiat tulevat toimimaan oikein ja kaikki on tuleva oikeaksi.

35. Miksi teillä olisi puoliseurakuntaa, kun teillä voi olla kokonainen? Miksi vastaanottaa jotakin korviketta kun koko taivaat ovat täynnä aitoa? Ymmärrätekö? Me emme halua sitä. Hiinpä jos jokin pieni omituinen tunne

koskaan tulee teidän jäsenten keskuuteen toisianne kohtaan, niin menkää tuon henkilön” luo.

“Te sanotte, “Mutta, he tekivät sen minulle!”

36. Silloin vain muistakaa, ettei se ole “jos teillä on jotakin veljeanne vastaan,” vaan, “Jos jollakin veljellä on jotakin teitä vastaan.” Ymmärrätekö? Menkää luinen luokseen ja sopikaa, kertokaa hänelle että teillä on ollut outo tunne häntä kohtaan ja haluatte olla ystäviä, ja rukoilkaa ja menkää alttarille ja pankaa tuo asia pois keskeltänne.

37. No niin, Saatana tulee jatkuvasti iskemään teitä kunnes aikanne on lopussa maan piialla. Vain muistakaa se. Teillä ei koskaan tule olemaan aikaa ettei iskuja tulisi koko ajan, koska te olette taistelussa. Luulitteko te tullessanne Kristukselle, tulleenne huviretkelle? No niin, silloin te varmasti tulette yllättymään, koska se on jatkuvaa taistelua. Minä olen ollut kentällä kolmekymmnetä-yksi vuotta, ja olen taistellut jokaisesta tuumanalasta tiellä. Se on totta. Israelin täytyi taistella jokaisesta tuumanalasta tiellä. Palestiina oli annettu heille, mutta heidän täytyi taistella jokaisesta tuumanalasta tiellä päästäkseen sinne.

38. Muistakaa nyt tämä, että jos... Sitten jos jotakin nousee esiin seurakunnassa, ja jos teidän täytyy noutaa pastori ja viedä heidät tuon henkilön luo. Sitten jos he eivät kuule sitä, tulkaa silloin seurakunnan eteen ja kertokaa se seurakunnan edessä. Antakaa heille joku määräaika sopia, ehkä yhdestä sunnuntaista toiseen. Ja jos he eivät halua kuulla seurakuntaa, silloin Raamattu sanoo, “Antaa heidän olla kuin pakana ja publikaani.”

39. Katsokaahan, niin kauan kuin he ovat seurakunnan suojaamat, ei Saatana voi päästä heihin käsiksi. Mutta kun seurakunta panee heidät pois seurakunnan suojeluksesta ja Kristuksen Veren alta, silloin Saatana on aloittava heidän kanssaan. Se on tuova heidät suoraan jälleen sovitukseseen. Naettehän? Sinähän ymmärrät sen, pastori, eikö niin?

40. Niinpä se on asia joka tulee aina muistaa tehdä, se on tulla sovitetuksi, tulla Jumalalle ja tehdä Jumalan tavalla.

41. Mitä se todistaa meille? Kaksi tai kolme veljistämme tietää että minä ponnistelin tämän asian kanssa kaksi tai kolme vuotta. Mutta kun tulin sille paikalle että ajattelin noita miehiä ja voin lopulta rakastaa noita miehiä tarpeeksi niin etteivät he voineet paeta sitä. Ja minä otin todistajia kanssani, eikä se auttanut. Minun täytyi tuoda se seurakunnan eteen. Ja sitten viime sunnuntaina minä sanoin täältä puhujanko-rokkeelta että “Minä en halua kuulla siitä enää kertaakaan. Minä olen vapaa siitä. Minä siirrän sen Jumalalle ja jätän sen takaisin Hänelle.”

tietävän kaikki nämä asiat joita on tehty muutaman viimeisen vuoden aikana, ne eivät ole olleet vain sattumalta, se olet ollut Sinä, Herra. Se olet ollut Sinä joka olet avannut nämä asiat. Ja Jumala, me kaikki tunnemme että aivan edessämme on suuri Riemujuhla.

245. Minä rukouilen näiden puolesta jotka kohottivat kätensä. He tietävät olevansa väärässä, Herra. Monet heistä ajattelevat ... ehkä he ovat perineet hieman rahaa joskus joltakin, mutta mitä se on tehnyt? He eivät tiedä minne se on mennyt, on vain hieman jäljellä, koska se on turmeltuva perintö. Ja joo he sattuvat jättämään sen jollekin muulle, tulee se jälleen turmeltumaan.

246. Mutta meillä on turmeltumaton perintö, se on, pelastus, lunastus, mennä jälleen takaisin Eedenin Puutarhaan. Ajattellessani sitä Herra, kuka ei haluaisi mennä takaisin kuten Adam ja Eeva, ja elää siellä? Ruokamme valmiina joka päivä; ja Taivaallinen Isä aina mukana polulla puhumassa meille; nähdä tuon suuren Valon kulkevan edessämme. Leijona ja susi ruokailemassa yhdessä, härän ja leijonan syödessä yhdessä olkia; siinä missä ne nyt syövät toisiansa, tai leijonan ja suden syödessä härkää tai mitä voivat. Mutta noissa päivissä se ei tule olemaan sillä tavalla. Suuret kauniit linnut lentelevät. Ei enää ole murhetta. Siellä me näemme lapsemme ja rakkaamme. Oi Jumala, mikä päivä! Mikä päivä! Ei väliä mitä me saamme täällä maan päällä, se kaikki on häipyvä pois, mutta Se ei tule häipymään pois.

247. Jumala, minä en ehkä koskaan kykene puhumaan näille ihmisille, jotka kohottivat kätensä, täällä tämän maan päällä. Minä en tiedä. Toivon voivani. Mutta jos en, niin Herra, salli minun silloin kohdata heidät siellä. He voivat sanoa jotakin tämän kaltaista, “Veli Branham, Muistako siellä maan päällä ennen tämän suuren asian tapahtumista, kuinka sinä yhtenä aamuna olit puhumassa sinettien avaamisesta jotka oli säilytetty maallisessa Astiassa? Se oli sillä kerralla kun Hän tuli minun maalliseen astiaani, minä olin yksi niistä jotka kohottivat kätensä tuona aamuna. Oi, olen niin iloinen että olin siellä.”

248. Minä tulen sanomaan, “Veli, sisar, minä myös olen iloinen että olin siellä. Nyt me saamme seurustella yhdessä kautta kaikkien aikojen.”

249. Siunaa heitä, Isä, he ovat Sinun. Sinä sanoit, “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni ellei Isä häntä vedä. Ja kaikki jotka Isä on antanut Minulle tulevat, yksikään heistä ei tule olemaan kadotettu.” Niinpä me olemme kiittolliset siitä, Isä. Voikoot he nyt tulla ja saada pelastuksensa Käsirahan, eivätkä vain mene ja liity seurakuntaan. Käsiraha ei ole mikään seurakuntaan liittyminen, vaan uusi Syntymä, vastaanottaa Pyhä Henki merkiksi että Hän on vastaanottanut heidät, Isä. Sillä me jätämme sen Sinun käsiisi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

238. Yhtenä päivänä keskustelin erään ystäväni, Tohtori Sam Adairin kanssa täällä kaupungista. Me istuimme toimistossa. Minä sanoin, “Sam, minulla on ollut hieman kaasua.”

Hän sanoi, “Kuinka tiedät että se on kaasua? Sydämesikö ympärillä?” Minä sanoin, “Kyllä.”

239. Hän sanoi, “Se voi olla sydänvaiva.”

240. Hän sanoi, “Kuinka sinä nyt tiedät että se on siellä?” Hän sanoi, “Annahan minun

katsoa sinua.”

Hän tarkasti minut, ja sanoi, “Ei, sinulla ei ole mitään vikaa.”

241. Minä sanoin, “Sam, milloin taliansa se tulee...” Minä olen viisikymmentä-kaksi vuotias ja Sam on hieman vanhempi kuin minä. Minä sanoin, “Kun se tulee, Sam, kaikki nämä kolmekymmentä vuotta olen pannut yrittääkseni saada ihmiset uskomaan Jeesukseen Kristukseen, Hänen jota rakastan ja jolle olen työskennellyt kaiken tämän ajan. Minulle ei merkitse mitään milloin Hän tulee, minä tulen menemään Kotiin.”

242. Hän sanoi, Billy, tiedätkö, mistä minä saan suurimman tyydytykseni on tekemällä jotakin jonkun muun puolesta.”

Minä sanoin, “Se on todellista elämää.”

243. Jos sinulla on perintö täällä tässä maailmassa, ystävä, se on turmeltuvainen perintö. Mutta me saamme perinnön joka ei häivy pois. Tuhlaajapoika meni pois ja jätti perintönsä, hän otti osan siitä mukaansa. Kun hän palasi takaisin oli hänen perintönsä saastunut. Mutta jos te olette juosseet pois omastanne, niin se ei ole niin Jumalan Valtakunnassa, me saamme turmeltumattoman perinnön. Ettekö te halua vastaanottaa uita? Noin viisitoista syntistä on kohottanut kätensä, jotka tahtovat vastaanottaa perintönsä tänä aamuna. Olisiko siellä vielä yksi ennenkuin rukoilemme? Kyllä.

Nyt todella hitaasti:

Minä rakastan Häntä, minä... (Päätäkää nyt. Jos teistä tuntuu että teidän pitäisi, että tämä olisi tuo aika.) Koska Hän ensin rakasti mua, Ja osti pelastukseni Puul’ Golgatan.

244. (Veli Branham alkaa hyräillä, “Minä rakastan Häntä.”)

Taivaallinen Isä, rauhoita meidät tällä hetkellä. Me tuomme Sinulle tämän kuulijakun-nun, heikentyneessä tilassamme tänä aamuna, Herra, yrittäessäni tuoda tämän Sanoman ihmisille, koska minä rakastan heitä. Haluan heidän kuulevan Sen, Herra. Haluan heidän olevan ankkuroidut. Haluan heidän

42. Ja välittömästi se osoitti että nuo ihmiset olivat...Jos he eivät olisi olleet, kun he tulivat Kirjoituksen oikaistavaksi.... Ja mies joka ei voi kestää Kirjoituksen oikaisua, vaan tulee vihaiseksi ja räjähtää, se osoittaa ettei hän ole oikein Jumalan kanssa. Oikein! Mutta aito Jumalan pyhä tulee sovitetuksi Jumalalle Sanalla. Se on siinä tavalla. Ja Sana on se tapa millä oikaistaan. Noiden veljien tulisi olla hyvin kiitollisia Jumalalle että...

43. Katsokaahan, Raamattu sanoo että “Vääriä kristuksia nousisi esiin viimeisissä päivissä ja he pettäisivät jopa Valitutkin jos se olisi mahdollista.” Mutta se ei ole mahdollista. Ei koskaan. Valitut ovat ennaltamäärätyt, niinpä he eivät tule petetyiksi, naettehän.

44. Niinpä niin pian kuin nuo veljet... He tulivat sinne kotiin seuraavana päivänä, naettehän, ja kun he olivat tulleet sinne, alkoivat he antaa minulle omia Kirjoituksi-ansa. Ja silloin Pyhä Henki Kirjoituksen mukaan yksinkertaisesti tuomitsi kaiken mitä he olivat sanomassa. Naettehän? Niinpä siinä sitä oltiin, he näkivät sen, kun nuo ihmiset jotka olivat Valittuja tulivat Jumalan Läsnäoloon. Se saa minut olemaan kiitollinen sen kaltaisista ihmisistä. Kyllä. Sellaiset ovat todellisia miehiä.

45. Kun te voitte nähdä jonkun miehen olevan väärässä, ja hänen on todistettu olevan väärässä, sitten se osoittaa että hän haluaa olla Kristitty, kun hän tulee ja sanoo, “Minä olen väärässä.” Sellainen on todellinen Kristitty.

46. Mutta kaveri joka räjähtää ja juoksee yhdelle sivulle ja sanoo, “Oh, ei Siinä ollut mitään,” tai jotain muuta sellaista; varo silloin, veli, te voitte nähdä juuri silloin että hän meni tuomittuna koska hän ei ollut meistä. Mutta pastori, tule aina tuohon Sanaan ja se tulee tekemään sen joka kerta. Mutta teidän täytyy pysyä Sanan kanssa.

47. Se on syy kun minä nyt tulen, minulla ei enää ole erottamista Yhdysvalloissa lopun elämäni aikana, vain meren takana ja vierailta kentillä ja niin edespäin. Tietenkin koska se on lahja, profeetallinen lahja, se tulee aina olemaan siellä, mutta minä tulen pitämään sen itselläni ja käyttämään sitä...koska me nyt olemme liian myöhäisessä päivän hetkessä antaaksemme sen jatkua. Me olemme liian lähellä lopunaikaa. Mutta ulkomailla, se on vain yksi tai kaksi tapausta puhujankorokkeella, ja veli, siinä kaikki.

48. Sitten meillä on lihallista jäljittelyä Siitä. Oi! Se on niin sääliä. Katsokaahan, minä haluan...

49. Kuinka monta Helluntailaista täällä on, kohottaisitteko kätenne. Hyvä on. Katso-ka<‘ihan, te Helluntailaiset, muutama vuosi sitten Jumala todella lankesi teidän yllenne ja te aloitte puhua kielillä. Se oli oikein. Mutta mitä Perkele teki? Hän tuli ja antoi siitä lihallisen jäljittelyn. Hän sai aikaan jotakin

mikä ei ollut oikein, sai ihmiset puhumaan kielillä, ja pani heidät sanomaan määrättyjä sanoja ja puhumaan kielillä ja asioita niin edespäin; ja mies voi elää jonkun toisen miehen vaimon kanssa ja tehdä kaiken kaltaisia asioita, ryypätä, tupakoida ja tehdä kaikkia muita asioita ja yhä puhua kielillä. Minkä tähden perkele teki sen? Saadakseen todellisen pasuunan antamaan epävarman äänen ihmisille.

Sanotaan, “Kuka voisi valmistautua taisteluun?” Näettekö?

50. Sitten kun tämä tuli esiin... No niin, meillä on ihmisiä kuulijakunnassa... Siellä yksi meni aivan minun edelläni Kanadaan, ja siviilietsivät pidättivät hänet homoseksuaalina. Näettekö? Hän sanoi, “Jumala on antanut minulle erottamisen lahjan.” Hän sanoi Halleluja, Herra kertoi minulle että joku täällä jonka nimi on ‘John.’” ....

51. Meillä oli eräs pieni nainen täällä yhtenä aamuna, tähän muistatte sen, hän tuli sinne takahuoneeseen ja sanoi, “Herra on antanut minulle saman lahjan.”

Ja minä sanoin, “Niinkö?”

Hän sanoi, “Toivoisin että minulla olisi tilaisuus todistaa se.”

Minä sanoin, “Siellä on puhujankoroke.”

52. Ja te näitte mitä tapahtui; puhdasta massapsykologiaa, näettehän. Mutta kun he olivat nähneet sisar Snyderin tulevan ja sanottiin että hänellä oli “nivelreuma,” ja se lopetti sen. Kun sisar Snyder... Sitten...

53. Minä sanoin, “Se ei ole se mikä tuolla naisella on vikana.” Minä sanoin, “Hän kaatui ja mursi lonkkansa.” Ja minä sanoin, “Eikä hän edes seiso siellä sitä varten.” Tietenkään sisar Snyder ei kuullut oikein hyvin, ja hän sanoi... Ja se mitä hänellä oli, oli kasvain vatsassa tai jotakin muuta senkaltaista vikaa. Minä sanoin, “Se on mitä se on;” hän istuu täällä puhumassa siitä veljille koko ajan. Näettekö?

54. Mutta se vain osoittaa seurakunnalle että se on lihallista jäljittelyä, näettehän. Ja mitä se tekee? Se saa todellisen pasuunan....

55. No niin, ollessani Kanadassa he pidättivät tämän miehen joka meni sinne. Hän seisoi siellä tuon Norjalaisjoukon keskellä ja sanoi, “Herra kertoo minulle että jollakin tääl-läolevalla...” tuo väkijoukko oli noin kymmenen kertaa tätä suurempi, “jollakin jonka nimi on ‘John’ tai ehkä ‘Johannes,’ ‘Johanna,’ ja uskoisin että hän on jossakin suunnilleen täällä.” Hän sanoi, “Ei, se on tällä suunnalla”; tietenkin, se luki heidät kaikki mukaan. Norjalaisten alueella, ja jokaisella oli... yhdeksälläkymmenellä prosentilla heistä on nimenä Peterson, Carlson, John, Johannes... tietenkin. Näettehän sen täytyy osua

233. Mutta he itseasiassa ajattelivat olevansa oikeassa, vilpittömästi. Näettekö? Ja jos yksi noista hengistä tulee yllenne niin siinä sitä ollaan, näettehän, te tullette ehdottomasti uskomaan sen. Minä en välitä, kukaan ei voi sanoa teille mitään muuta. Näettekö? Ei väliä kuinka paljon Sana sanoo niin, te ette vain yksinkertaisesti kuiten kaan usko Sitä; vaan menette vain eteenpäin. “Jos sinä haluat olla sillä tavalla, niin jatka vain edelleen, ja minä pidän omani,” Näettekö, se osoittaa että te olette voi

deltu väärällä hengellä.

234. Jumalan Henki tulee aina... te sanotte, “Mutta miten on itsesi kanssa, veli Branham?”

235. Kysykää keneltä tahansa... Minä olen aina valmis antamaan kenen tahansa näyttää minulle mikä on oikein ja väärin, mutta sen täytyy olla Sana. Sen täytyy tulla Sanasta! Niinpä se on missä nämä sinetit avautuvat. Älkääkös koskaan olko huolissanne siitä, jos se on sinetti, tulee se ilmoittamaan itsensä Genesiksestä (1 Moos. Ilmestyskirjaan. Niinpä siinä ovat sinetit. Rakastatteko te Häntä?

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,

Koska Hän ensin rakasti mua,

Ja osti pelastukseni Puul’ Golgatan.

Kumartakaamme päämme:

236. (Veli Branham alkaa hyräillä, “Minä rakastan Häntä.”) Kuinka monet täällä eivät tunne Häntä Pelastajanaan, ja haluaisitte pyytää Häntä sydämeenne? Tiedättekö, minä uskon alttarille menemiseen, minä todella uskon siihen. Se on hyvä. Mutta Raamatussa he eivät koskaan menneet alttarille pelastuakseen, he vain uskoivat Sen sydämissänsä ja vastaanottivat Sen. Kuinka moni teistä haluaa tulla Raamatun tavalla, “Niin monet kuin uskoivat kastettiin”? Kuinka moni uskoo tänään, eikä koskaan ole tehnyt sitä aikaisemmin - mutta te haluatte julkisesti tunnustaa että olette “väärässä” ja haluatte vastaanottaa Jeesuksen Pelastajananne? Tahtoisitteko kohottaa kätenne, päidenne ollessa kumarrettuina, ja sanoa, “Minä...”

237. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, aivan takana. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, siellä takana. “Nyt minä uskon.” Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua mies siellä takana. Nyt, muistakaa, ei täällä vaan sydämessänne, Jumalalle, te teette julkisen tunnustuksen, “Herra, minä tiedän että me olemme lopun ajassa. Minä olen lopussa.”

No niin, joko Pyhä Henki, ja Jumala Isä ovat yksi ja sama, tai sitten hänellä oli kaksi isää; silloin Hän oli äpärä, ja sitten minkä kaltainen Jumala meillä on? Näettekö? Katsokaa:

Nyt kaikki tämä oli tehty, että se voisi olla täyttynyt jonka profeetta oli puhunut Herralta, sanoen,

Katso, neitsyt on oleva raskaana, ja on synnyttävä pojan, ja he ovat kutsuva häntä nimellä Emmanuel, joka tulkittuna on, Jumala kanssamme.

229. No niin, näettehän, kun Hän veti syrjään sinetin, mitä on koko asia Matteuksen 1. luvusta alkaen? Sehän oli Jeesus Kristus. Se on tarkalleen se mitä Pietari sanoi Helluntaipäivänä. Se on mitä kaikki muut heistä sanoivat.

230. Tietenkin, tämän Roomalaisjoukon täytyi tulla mukaan ja sanoa, "Oho, ei! Meillä täytyy olla kolme Jumalaa. Meillä on..." Nyt heillä on niitä kymmeniä tuhansia: siellä on Mariat ja Pyhät Ceciliat, ja Pyhät Markukset, ja Pyhät Ne-ja-ne. Ja uskon että heillä on niitä viisisataa tai jotakin sellaista Mexico Cityssä. Jokin aika sitten erään naisen tappoi joku hänen rakastajistaan, kun he alkoivat tappelemaan hänestä ja he tappoivat hänet, ja niin he tekivät hänestä pyhimyksen, ja ihmiset tekevät katumusta hänelle ja kaikkea muuta sellaista. Se on spiritismiä!

231. Ja täällä tulee Protestanttinen kirkko mukaan sen kanssa jota he kutsuvat Apostolien Uskontunnustukseksi, "Minä uskon Jumalaan Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaiden ja maan ylläpitäjään ja Pyhään Kooman Katoliseen kirkkoon. Ja minä uskon pyhien esirukouksiin, pyhien yhteyteen." Protestantit lausuvat sen lupauksena Jumalalle, että he uskovat pyhien yhteyteen. Se on spiritismiä! Näettekö? Sitten he menevät ja tekevät sen, varmasti, koska seurakunta sanoo niin. (Oi Jumala, kuinka iloinen olenkaan tietäessäni mitä tiedän! Kuinka iloinen olenkaan tietäessäni mitä tiedän!) Tietämättä sitä että he sinetöivät itsensä suoraan pois Jumalasta, ulkoisimpaan pimeyteen. Ettekä te voi sanoa siitä heille, sillä ehdottomasti he eivät voi nähdä sitä.

232. Haluan kysyä... kenenkään ei tarvitse sanoa tätä. Täällä istuu juuri nyt vähintään viisitoista tai kaksikymmentä ihmistä, jotka olivat syllistyneet ajattelemaan että minä olin Jeesus Kristus. Kuinka he voivat tehdä sen? Minä olin heidän kimpussa kunnes tulin näkemään sen, kun Jumala sanoi minulle että "se oli henki." Ja nuo miehet...Minä sanoin... Ja nuo miehet uskoivat minua, joka sanan. Minä sanoin, "Kuin kate sitten uskotte minua, jos minä sanon teille?" Sitten me menimme Sanaan ja he alkoivat nähdä, he sanoivat, "No niin, varmastikaan me emme uskoneet sinua, tai muuten

me olisimme kuunnelleet sitä mitä sinä sanoit." Näettekö sitä?

paikalleen jossakin. Sitten hän sanoi, "Herra kertoo minulle että siellä on joku jolla on selkävika, tunnen kuinka selkääni koskee." Jokainen joka on kasvatettu Kirjoituksen lävitse tietää että se on psykologiaa. Tietenkin se on sitä.

56. Mutta näettekö, mitä se teki? (Sitten F.B.I. pidatti tuon miehen täältä, he tiedoittivat siitä sinne ja Kuninkaallinen Ratsupoliisi pidatti hänet siellä). Ja saarnaajayhdistys tuli luokseni, ja, "Homoseksuaalinen," he sanoivat, "silloinhan veli Branham on luultavasti samoin. Sillä tavallahan se tavallisesti on." Näettekö mitä se tekee? Se on antamaan pasuunalle epävarman äänen. Näettekö? Aivan tarkalleen. Sillä tavalla se on aina, Saatana yrittää tehdä senkaltaisia asioita antaakseen pasuu

nalle epävarman äänen. Se on Saatanan asia tehdä niin.

57. Mutta alkää milloinkaan olko eriäviä tuosta Sanasta. Minä käsken teitä Jumalan edessä, pysykää tuon Sanan kanssa! Älkää milloinkaan eritkö Siitä! Ja jos noita asioita - asioita nousee esiin keskuudessanne, ihmisiä ja senkaltaisia asioita, niin joka kerta kun on väärä on myöskin aito. Väärennetty dollari osoittaa että jossakin on oikea jonka mukaan se on tehty. Ja kun te kuulette jonkun teeskentelijän puhuvan kielillä, ette te voi sanoa että hänellä on Pyhä Henki. Mutta muistakaa, hän jäljittelee jotakin aitoa, jolla on kielilläpuhumisen lahja. Kun te näette noita asioita jotka ovat väärä, niin muistakaa, ne on tehty todellisen mukaisesti. Jumala on kaikkien hyvien asioiden alkuunpanija, mutta Saatana jäljittelee noita lahjoja. No niin, jos menen siihen, emme koskaan pääse opetukseemme, eikö niin?

58. (Veli Ben Bryant sanoo, "Veli Branham, voisinko keskeyttää hetkeksi?") Niin, veli. (Minä en ollut täällä viime sunnuntaina, ja olin saanut vainun siitä mistä sinä olit puhumassa muutama kuukausi sitten. Ja minä olin todelle levoton siitä, melkoisesti, ja tunsin halua tulla kertomaan sinulle siitä ja kertomaan veli Nevillelle. Ja minusta tuntui myös että sinä tuntisit vaimon ja tein sen rukousaiheeksi. Ja tänä aamuna tullessani Tabernaakkeliin, tietämättä mitä oli tapahtunut, eräs kallis veli tuli luokseni tänä aamuna ja pyysi minulta anteeksi. Ja minun mielestäni se oli hieno asia."; Aamen. ("Ja minun mielestäni se on hienosti tehty veljeltä.") Kyllä vaan. ("Hän pyysi minulta anteeksi koska hän oli yrittänyt tuoda tuota oppia minulle.") Jeah. ("Enkä minä halunnut vastaanottaa sitä. Ja hän pyysi minulta anteeksi tänä aamuna, ja minä aamoin hänelle anteeksi Jeesuksen Nimessä.") Aamen. Kiitos sinulle, veli Ben Bryant. Sitä se on. Olen iloinen että kerroit sen, veli Ben. Katsokaahan, sillä nuo miehet ovat kiertäneet ympäri kaikkialla sopimassa asiaa. Se on todellista Kristillisyyttä. Se on Kristillisuus toiminnassa. Kun olette väärässä, menkää ja myöntäkää olevanne väärässä. Ymmärrätekö? Seiskää ja sanokaa, "Minä olen väärässä, anna minulle anteeksi."

59. No niin, jos joku haluaa peitellä sitä, silloin hänellä on jotakin peitettävää, jota hän haluaa pitää salassa. Kuten tuo tohtori täällä joka... En halua kertoa sitä hänestä, mutta joka tapauksessa, hänellä oli jotakin pientä mitä hän halusi tehdä, tiedättehän. Ja minä sanoin, “Oi, ei tohtori, sinä et voi lahjoa Jumalaa. Sinun täytyy tehdä se oikealla tavalla.” Tietenkin tuo mies oli täysin viaton siihen että olisi yrittänyt tehdä jotakin väärää. Hän vain ajatteli että se olisi hyvä tapa saada hal

tuunsa tuo maapalanen. Se ei ollut yrittää tehdä sitä pahalla, hän yritti tehdä sen oikein. Mutta hän vain halusi...hän sanoi... Tai hän tiesi jonkun tavan kiertää asia ja saada joku tekemään erään määrätyn asian, joka saisi tämän miehen täällä tulevan vaikutetuksi. Te ette tee sitä sillä tavalla. Te teette sen suoraan salailematta. Näettekö? Pysykää Sanan kanssa ja silloin teillä on se. Pysykää tiukasti Sanan kanssu! Jumala on siunannut häntä ja tehnyt suuria asioita hänelle. Kyllä vaan.

60. Hyvä on, kumartakaamme päämme nyt rukoukseen. Kuinka moni haluaisi tulla muistetuksi rukouksessa? Uskon että varmastikin tämä nainen täällä pyörätuolissa haluaisi tulla muistetuksi. Ja tämä sisar täällä, kaikki, kaikkialla ympäriinsä. Pankaamme nyt syrjään kaikki ja alkakaamme palvoa. Se on miksi me olemme täällä seuraavat kolmekymmentä-viisi, neljäkymmentä minuuttia, palvoaksemme.

61. Nyt Herra, kun me hiljennymme Sinun edessäsi, tuntien että meidän suuri Joosuamme, Pyhä Henki, meidän Jumalallinen Johtajamme tässä ajassa... Niinkuin Joosua vaiensi ihmiset Mooseksen edessä ja sanoi, “Me olemme enemmänkin kuin kykenevät ottamaan haltuumme maan.” Koska hän ei katsonut noihin Amalekilaisiin tai Amorilaisiin, vaan hän katsoi Jumalan antamaan Jumalalliseen lupaukseen.

62. Ja tässä sekaannuksen ajassa ja tässä tilassa missä maailma on, ja tänä kauniina sapatinaamuna, me vaiennamme itsemme Sinun edessäsi, ja sanomme keskellä kaikkea jäljittelyä, lihallista vertailua, kaiken pahan ja harhaanjohdettujen henkien läsnäollessa, kuinka me katsommekaan Jumalan Sanaan ja sanomme että me olemme enemmän kuin voittajia! Jumala sanoi että Hänellä tulisi olemaan Seurakunta, joka tulisi olemaan ilman tahraa tai ryppeä, ja me tiedämme että tulemme näkemään tuon Seurakunnan jonakin päivänä. Ja me pyrimme jäseninä, uskoen että me olemme jäseniä tästä suuresta uudestisyntyneestä Jumalan Seurakunnasta maan pinnalla tänään, me juhlallisesti lähestymme Jumalaa Herran Jeesuksen Nimessä.

63. Ja me tulemme nöyryinä, pyytäen että Sinä laskisit mielistämme ja sydämistämme pois kaikki maailman asiat ja elämän aherrukset ta

223. Hetkinen vain! Se täytyy olla verrattavissa Tämän kanssa, koska se oli sinetöity Tämän takapuolella paljastamaan Tämän. Mikä se on? Mikä se oli? Aivan niinkuin täällä Jeremia. Te sanotte jonkun määrätyn asian tapahtuneen, te vedätte tämän ulos ja tässä on missä se on. Hyvä on. Te vedätte tuon pois ja Katsotte sen taakse, ja tässä on kirjoitettuna mitä tapahtui. Hyvä on, Sitten te revitte tämän pois tässä, katsotte tänne, ja se on mitä tapahtui. Näettekö, se on sama asia kuin tämänkin Kirja on, näettekö, se on sen takapuolella.

224. Te sanotte, “Mutta minä en ymmärrä, kun joku sanoo ‘Isä, Poika, Pyhä Henki,’ ja joku sanoo ‘Jeesuksen Nimessä’, ja kaikkea sellaista.”

225. Se on ollut kätkeytyneenä kaikki nämä vuodet. Mutta tässä se nyt on, se avautuu koko matkan taaksepäin ja näyttää että on vain yksi Jumala. Koskaan ei ole ollut kuin yksi Jumala, näettekö, ja Hänen Nimensä...

226. Aivan niinkuin Matteus 28:19, “Menkää ja opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä,” eikä Isä ole nimi, Poika ei ole nimi, ja Pyhä Henki ei ole nimi. Kuinka te tulette kastamaan heidät? Missä noista nimistä te kastatte, kun mikään niistä ei ole nimiä? Mitä te sitten teette? Te ette silloin kanta missään nimessä. Se on jälleen tuo Profeettojen Koulu, näetehän.

227. Sitten Hän tuli tähän paikkaan tässä, ja te menette takaisin Matteuksen 1. lukuun kiertämällä sen takaisinpäin, nähdäksenne mitä Hän käski tehdä. Te vain tuotte sen suoraan takaisin tähän:

Nyt Jeesuksen Kristuksen syntymä oli tällä tavalla: (ei mitään kolmea jumalaa, näetehän) kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, ennenkuin he tulivat yhteen, hänen todettiin olevan raskaana Pyhästä Hengestä. (ei Jumala Isästä; “Pyhästä Hengestä.” Niinkö?)

Sitten Joosef hänen aviomiehensä, ollen oikeudenmukainen mies, eikä halukas tekemään hänestä julkista esimerkkiä, ajatteli panna hänet pois salaisesti.

Mutta hänen ajattellessaan näitä asioita, katso, Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa, sanoen, Joosef, sinä Daavidin poika, Älä pelkää ottaa tykösi Mariaa vaimoasi: sillä se mikä on siinnyt hänessä on... (Jumala Isästäkö?)— Pyhästä Hengestä.

228. “Minä ajattelin että Jumala Isä oli Hänen Isänsä.” Minä puhun tästä koska kas taminen on alkamassa. Näetehän? “Minä ajattelin Jumala Isän olevan Hänen Isänsä.”

217. Karitsa, Messias, Ruhtinas tulisi ja että Hänen kansallensa oli profetoitu olevaksi seitsemänkymmentä viikkoa, (se on seitsemän vuotta viikolle;. Ja Ruhtinas tapettaisiin sen keskellä, puolet seitsemästä on kolme ja puoli. Ja päivittäinen uhri otettaisiin pois sen mukana; ja kauhistus joka saa aikaan autioituksen, joka on Omarin Moskeija, joka seisoo temppelin maaperällä tänään... kun he polttivat temppelin. Ja sitten siellä on vielä kolme ja puoli vuotta jäljellä Israelille.

218. Ja Kristus tuli ja saarnasi ja profetoi aivan tarkalleen kolme ja puoli vuotta, ja päivittäinen uhri otettiin pois, kaikki niin täydellisesti kuin vain voi olla. Ja Omarin Moskeija rakennettiin tuolle paikalle ja seisoo siellä tänäkin päivänä. Ja he ovat polkeva Jerusalemin muureja kunnes Pakanain ajat ovat päättyneet, Seurakunta on otettu ylös (Valittu, Morsian) pois sieltä.

219. Ja nuo kaksi profeettaa, Elia ja Mooses kääntyvät Israelin puoleen kolmeksi ja puoleksi vuodeksi. Se on mitä kaunein asia kun te näette sen tulevan julki.

220. Rakastatteko te Häntä? Koko sydämestänne? ymmärrätekö nyt mikä tuo seitsemäs-ti-sinetöity Kirja oli, mikä Se on? Meillä on Se, "kirjakäärössä" nyt. Ja muistakaa, juuri näissä viimeisissä päivissä... Se oli säilytetty maallisessa Astiassa. Ymmärrätekö te sen nyt? Ja kuka oli tuo maallinen Astia? Jeesus Kristus. Kellään ihmisellä ei ollut Sitä, Kellään ei ollut Sitä, se on ainoastaan Hänen kauttansa. Sitä ei ollut edes kirjoitettuna Sanassa. Jos Se oli kirjoitettuna Sanassa, oli se kätkeytynä niin että te ette voineet löytää Sitä. Niin on. Niinpä Hänessä Se on paljastettu, ja tuossa maallisessa Astiassa niin että Se ei mätänisi tai ruostuisi.

221. Ja sitten Hän tulee ja vetää syrjään yhden niistä Seurakunnallensa, ja sanoo, "Katsokaahan, Minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti. Näettekö? Ja te olette aina ihmetelleet sitä että tuleeko synnintekijä palamaan Iankaikkisesti, tai josko hänet tullaan hävittämään miljoonan vuoden kuluttua. Tässä se on. Se on kuinka se oli. Ei ole mitään sellaista asiaa kuin Iankaikkinen helvetti. Se ei voisi olla Iankaikkinen koska sitä ei ollut Minulla siellä alussa. Minä loin sen rangaistakseni siinä pahoja.

Ymmärrätekö? Mistä te oikein olette peloissanne, näettekö, Abrahamin Siemenestäkö tai näistä eri asioista?" Siinä on vain sen ääriviivoja, näettehän, mutta kun te tulette siihen että Jumala avaa sen, nuo sinetit, ja näyttää sen koko matkan. Katsokaahan, kun se tapahtuu, silloin te ette voi mennä pois tästä Kirjasta. Nuo sinetit...

222. Te sanotte, "Oh, tuo sinetti merkitsi jotakin muuta, veli Branham."

väsyneisyyden, Ja että. Sinä, Oi Jumala, panisit meidät palvonnan tilaan, että me voisimme palvoa Sinua Sinun Sanasi kuulemisen kautta.

64. Nyt, niinkuin Johannes, meidän opetuksessamme tänä aamuna, itki paljon, koska siellä ei ollut ketään miestä joka olisi ollut arvollinen ottamaan tuota Kirjaa, ja me voisimme sydämissämme itkeä tänä aamuna, Herra, sillä ei ole ketään joka olisi arvollinen avaamaan tätä Kirjaa. Mutta Johanneksen itku kesti vain vähän aikaa, pian hän oli lohdutettu, sillä Karitsa tuli ja otti Kirjan; Oi Jumalan Karitsa, tule tänä aamuna ja ota Kirja ja avaa Se meille, Herra. Me odotamme Sinua. Riittämättömyydessämme me odotamme... Tyydytä meidät Sinun Läsnäolollasi ja Sinun Sanallasi.

65. Monia käsiä kohosi Sinulle, Oi Jumalan Käritsa. Me tiedämme että Sinä tunnet jokaisen sydämen, sillä Sinä tiesit heidän tarkoituksensa. Ja Sinä olet aivan yhtä paljon Jumala tänään kuin mitä Sinä olet koskaan ollut. Ja Sinä tulet aina olemaan sama, koska Sinä olet täydellinen ja ääretön, etkä voi muuttua. Ja me pyydämme tänä aamuna että Sinä tyydyttäisit meidät - jokaisen pyynnön. Suo Herra, että he kaikki olisivat tyydytetyjä lähtiessään rakennuksesta, tietoisena että ovat olleet Jumalan Läsnäolossa, ja menevät pois kaipaus sydämissänsä. Herra, älä unohda liittää myös minua siihen joukkoon. Sillä minä pyydän sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

66. Menkäämme nyt Kirjoihimme, odottaen että Karitsa avaa Kirjan meille. Me olemme nyt Jeesuksen Krituksen Ilmestyksen Kirjan 5:ssä luvussa.

67. Nyt, ystäväilleni kaikkialla eri osissa maailmaa, jotka tulevat kuulemaan tämän ääninauhalta, voisin sanoa tässä että minun täytyy ilmaista oppeja ja niin edelleen julistaakseni tämän. Ja miehellä jolla ei ole mitään oppia ei ole palvelus tehtäväkään. Niinpä jos te ette usko että teidän seurakuntanne tulisi kuulla ääninauhaa, älkää silloin antako sitä heille. Mutta minä vain ilmaisen oman mielipiteeni ja omia tunteitani, oman ilmestykseni Jumalan Sanasta.

68. No niin, muutama päivä sitten me me puhuimme taustaksi kolmannelta luvusta neljanteen. Ja viime sunnuntaina me oitimme taustan neljänneestä viidenteen lukuun. Ja nyt tänään, me haluamme taustaa 5:ttä ja laskea perustuksen tulossaolevalle 6:lle.

69. Ja tänään tarkoitukseni on asettaa Kirjoitukset järjestykseen, ehkä tulevaisuutta varten, koska en tiedä milloin se tulee olemaan, mutta jos Herra järjestää tilaisuuden, niin jonakin päivänä pidämme seitsemän-päiväiset kokoukset Tabernaakkelissa noista Seitsemästä Sinetistä. Meillä oli Seitsemän Seurakunta Ajanjaksoa, ja nyt tulemme ottamaan seitsemän iltaa naisten Jumalan salaperäisten sinettien kanssa, avataksemme sinetin kunakin iltana, kunnes olemme käsitelleet nuo seitsemän sinettiä. Minä en nyt tiedä milloin

Herra tulee järjestämään tilaisuuden siihen, mutta jos Hän tekee sen, niin minä vain lasken perustuksen sille tänä aamuna.

70. Ja kun pääsemme viimeisiin jakeisiin tätä osaa Kirjoituksesta, me tulemme puhumaan Danielin Seitsemästäkymmenestä Viikosta. Ja sidomme sen yhteen Helluntai Juhlan kanssa, joka tuo sisälle ihmiset viimeisiin sinetteihin, ja sitten olemme valmiit Karitsan tulemiselle avaamaan nuo sinetit.

71. Ja muistakaa, nuo sinetit ovat salaperäinen asia. Tuo Kirja oli sinetöity, ja sen takana oli seitsemän sinettiä joita ei oltu edes paljastettu Kirjassa. Näitä asioita ei ole edes kirjoitettu Raamatussa. Mutta jos joku antaisi tulkinnan siitä, täytyi-si sen olla sopusoinnussa lopun Raamatun kanssa. Ja olen varma että se on oleva teille siunaukseksi. Luotan siihen että se on oleva teille siunaukseksi.

72. Sain tuskin päällystakkia ylleni, yrittäessäni päästä tänne ajoissa tänä aamuna... Istuin siellä lukemassa, ja Pyhä Henki yksinkertaisesti täytti minut uudelleen ja uudelleen Hänen hyvyydellään. Ja kun näin sen, minä ajattelin, "Oi, jospa vain osaisin sanoa sen siellä sillä tavalla kuin Sinä annat sen minulle täällä, silloin meillä kaikilla todella olisi hienoa aikaa." Mutta jotenkin, kun te nousette tänne ihmisten eteen, silloin teistä ei tunnu samalta kuin mitä tunsitte ollessanne yksinänne rukouksessa.

73. Mutta nyt, aloittaaksemme jälleen aikaisemmista jakeista, me näemme... Nyt mennäk semme takaisin siihen mihin jäimme viime sunnuntaina, me näemme täältä kuinka Paavali Efesolaisten 1:13 ja 14 sanoo meille että meillä on pelastuksemme Käsiraha, lunastuk semme Käsiraha. Sillä se on Puhä Henki joka on meidän lunastuksemme Käsiraha. Ja nämä muutamat seuraavat opetuksen viikot tulevat kaikki perustumaan lunastukselle, näettehän, lunastamiselle, ei vanhurskauttamiselle. Ei... Se on perustettu lunastamiselle; ei esirukouksen välittäjän viralle, vaan lunastetuille. Oi, se perintö joka

oli kadotettu on jälleen lunastettu meille takaisin, ja kuinka se kaikki tapahtuu ja kuinka Jumala suunnitteli sen emien maailman perustamista, ja kuinka turvallisesti Seurakunta on ankuroitu.

74. Minä uskon että on tullut aika että meidän täytyy tietää kuinka me seisomme. Kuinka te voitte tehdä mitään ellei teillä ole uskoa siihen mitä teette? Teillä täytyy olla usko. Ja se on tarkoitukseni tehdessäni tämän seurakunnan kanssa täällä, se on antaa uskovaisille usko ja luottamus siihen minkä puolesta he seisovat, koska se on Herran Sana. Sitten niin kauan kuin se on suvereenisesti kautta Kirjoituksen asetettu paikalleen I.Mooseksen Kirjasta Ilmestyskirjaan, edes takaisin ja ylös ja alas, niin ettei Perkeleellä ole tilaa

verelläsi lunastanut meidät Jumalalle kaikista suvuista, ja kielistä, ja kansoista, ja kansakunnista;

Ja olet tehnyt meidät meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi: ja me olemme hallitseva maan päällä. (Kunnetkaa, nuo lunastetut sielut huutavat siellä!)

Ja minä katsoin, ja ininä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympärillä: ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ja tuhansia tuhansia; (kaikki Taivaassa on palvomassa tätä Karitsaa, näettehän)

Sanovan suurella äänellä, Arvollinen on Karitsa (Halleluja! Halleluja!), joka oli teurastettu saamaan vallan, ja viisauden, ja voiman, ja kunnian, ja kirkkauden, ja siunauksen.

213. Kuunnetkaa, "Ja jokainen luotu!" Kuunnetkaa mitä Johannes teki:

Ja jokainen luotu joka on taivaassa, ja maan päällä, ja maan alla, ja ne jotka ovat meressä, ja kaikki jotka ovat niissä, kuuli minun (Johanneksen) sanovan, Siunaus, ja kunnia, ja kirkkaus, ja valta, olkoon hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle aina ja ikuisesti.

214. Johanneksella on todella täytyntä olla ikioma Helluntainsa. Hän sanoi, "Jokainen luotu Taivaassa, jokainen luotu maassa, jokainen luotu maan alla, jokainen luotu joka oli meressä, kuuli minun sanovan, "Aamen., kirkkaus, kunnia, voima, ja siunaukset, Hänelle joka istuu Valtaistuimella, tuolle Karitsalle."

215. Se on palvonnan aikai Aamen! "Kuinka he tekivät sen?" Tässä on Hänen Sanansa, he kaikki kuulivat sen.

Ja neljä olentoa sanoivat, Aamen. (Sinä olet oikeassa Johannes, huuda vain ja ylistä Häntä niin äänekkäästi kuin osaat.)

...kuuli minun sanovan, Siunaukset, Aamen, kirkkaus, viisaus, voima ja väkevyyt...

...ja kaksikymmentä-neljä vanhinta lankesivat maalian ja palvoivat häntä joka elää aina ja ikuisesti.

216. Mikä kaunis kertomus! No niin, nyt minulla ei enää ole aikaa. Minulla on tänne kirjoitettu jotakin sen sisällöstä täällä, mutta seuraavassa kokouksessamme ennekuin voimme tulla tähän... Ehkä kun tulen takaisin lomaltani, minä haluan ottaa nämä Danielin seitsemänkymmentä viikkoa ja sitä sen yhteen tässä, ja osoittaa missä se vie sen Helluntai Riemujuhlaan, ja tuoda se suoraan takaisin noiden seitsemän... avataksemme nuo seitsemän sinettiä täällä juuri ennenkuin me menemme, ja osoittaa että se on lopussa.

206. Niinpä nämä seitsemän sarvea olivat seitsemän “ajanjaksoa.” Ja seitsemän seurakuntaa, tai “uskovaisten ruumiin seitsemän vaihetta.” Oi, se on juuri niin täydellistä kuin vain voi olla. Jeremia... Oi, tuo “Kirja,” “ajanjakso,” -kuinka se oli lunastettu! Kuinka...(tyhjä paikka nauhassa) ...juuri tässä.

207. Nuo seitsemän ja viimeinen näistä sineteistä, kun ne on avattu, se löytyy Ilmestyskirjan 10:stä luvusta, siellä mahtava Enkeli (joka oli Kristus; tuli alas ja pani yhden jalan maan ja yhden jalan meren päälle, ja kohotti kätensä ja sanoi, “Päivä on päättynyt. Aika on loppunut. Se on kaikki ohitse. Aikaa ei ole enää oleva.”

208. Ja Hän sanoi, “Tuohon aikaan Jumalan salaisuuden pitäisi olla päätöksessä.” Kuka Jumala on, ja kuinka Hän oli julkituotu; kuinka kun tuo sinetti oli avattu, kuinka me nyt aloimme ymmärtää kuinka Hän oli Jumalan Poika, kuinka Hän oli Jumala Itse lihaksi tehtynä; ja ilmestys siitä Kuka Hän on; se pitää olla saatettu päätökseen, ennenkuin tämä Enkeli voi laskea jalkansa maan ja meren päälle ja vannoa että, “aikaa ei enää ole” kun tämä aika tulee. Me olemme aivan sen etupihalla juuri nyt. Näettekö?

209. Viimeinen niistä on Ilmestyskirja 10, “jalka maan päällä ja meren päällä,” aika on lopussa, lunastus on ohitse, ja nyt Hän tulee Leijonana. Hän oli Karitsa silloin, mutta nyt Hän tulee Juudan sukukunnan Leijonana.

210. Sallikaa minun nyt lukea teille loput tästä, niin että voin saada sen annetuksi nyt teille nopeasti,...8:s jae:

Ja kun hän oli ottanut kirjan, neljä olentoa ja kaksikymmentä-neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, jokaisella heistä oli harput, ja kultaiset maljat täynnä tuoksuja, jotka ovat pyhien rukouksia.

211. No niin, tämä on aika jolloin kaiken täytyy olla palvontaa. Muistakaa nyt, kuinka soveliasta. Älkäämme nyt menkö tämän ohitse. Kuunnelkaa tarkasti. Kun kaikki seurakunta ajanjaksojen salaisuudet olivat päätöksessä, kun kaikki lunastuksen suunnitel mien salaisuudet, nuo seitsemän sinettiä oli avattu... heti välittömästi nyt tämän jälkeen, katsokaa, on aika jolloin kaikki Taivaassa ja kaikki maan päällä palvovat Jumalaa. Tarkatkaa nyt mitä tapahtuu. Kuunnelkaa sitä, vain kuunnelkaa tätä hetken:

Ja he lauloivat uutta laulua, sanoen, Sinä olet arvollinen...

212. Kuunnelkaa mitä palvontaa tämä oli! Vanhimmat, nuo oiennot ja kaikki lankesivat maahan Hänen eteensä sillä tavalla, kun Hän oli saattanut loppuun suunnitelmansa. Nyt on palvonnan aika, näettehän:

Ja he lauloivat uutta laulua, sanoen, Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan, ja avaamaan sen sinetit: sillä sinä olit teurastettu, ja olet

liikkua siellä missään, silloin teillä on täydellinen luottamus siihen, näettehän, koska te tiedätte missä seisotte.

75. Samoin on sisaremmme kohdalla täällä joka on pyörätuolissa, tai ehkä täällä on muitakin jotka ovat sairaita ja vaivattuja. Jos teillä voi olla täydellinen ymmärrys että “se on Jumalan hyvä tahto tehdä teidät terveeksi,” niin koko maasta ei löydy tarpeeksi perkeleitä pitämään teitä sairaana. Ymmärrätekö? Se on totta, kun te ymmärrätte että se on Jumalan hyvä tahto parantaa teidät, että Hän on tehnyt sen teidän puolestanne, ja te ymmärrätte silloin kuinka teidän täytyy mennä ja tehdä jokin määrätty asia.

76. Se on aivankuin tällä tavalla. Jos minä sanoin teille koko sydämestäni että... Jos te olisitte nälkäinen ja kuolemassa nälkään, ja teillä olisi ylin luottamus minuun totuudenmukaisena henkilönä, ja minä kertoisin teille missä teitä odottaisi tuhannen dollaria, kuinka päästä sen luo ja mitä tietä mennä, aivan tarkalleen minne mennä, ja te ymmärtäisitte tarkalleen missä tuo raha olisi. Näettekö? Ettekö te silloin iloitsisi aivan samalla tavalla kuin teillä jo olisi tuo raha kädessänne, jos te olette uskoneet minua?

77. Niinpä, ennenkuin tunnette mitään tapahtuneen, te voitte olla aivan yhtä iloiset parantumisestanne ja sanoa että teillä “on se,” koska olette ehdottoman varma että teillä on se, koska teidän luottamuksenne on Hänessä joka lupasi sen teille. Näettekö? Ymmärrätekö? - teidän luottamuksenne on siinä ettei Hän voi valehdella, ja Hän on kertonut teille tarkalleen missä se odottaa teitä...ja sitten teillä on luottamus siihen että teillä jo on se, koska se on teidän uskonne joka on teidän lunastuksenne Käsiraha.

78. Toisin sanoen, te yritätte olla lunastettu sairaudesta, ja teidän uskonne on teidän parantumisenne käsiraha. Niin kauan kuin jokin sydämessänne sanoo, “Minä olen Herra joka parannan sinut,” on se aivan yhtä hyvä kuin tehty, se on kaikki mitä te tarvitsette. Oi! Te voitte olla aivan yhtä onnellinen, huolimatta siitä mitä tapahtuu. Jos te ette saa sitä, jos te tulette pahemmaksi, te olette yhä aivan yhtä onnellinen kuin mitä te olisitte jos olisitte täydellisesti terve, koska teillä on vakuus siitä että se on ohitse. Kuinka monet nyt ymmärtävät sen, antakaapa meidän nähdä kätenne. Siinä se on teille. “Se on todiste asioista joita ei nähdä.”

79. Nyt me sitten näemme että tämän luvun alku, me näemme että tämä 5-luku on vain yhdysside, se on kiinnityspaalu joka sitoo viimeisen osan Seurakunnan Ajasta, 3:sta luvusta. Neljäs luku kertoo kuinka Johannes otettiin Taivaaseen. Ja 5. luku on valmistautuminen näihin... Kun te menitte Seitsemän Seurakunta Ajanjakson lävitse, silloin Johannes nostettiin ylös 4:ssä luvussa. Ja 5. luku, hän vain asettaa näyttämön tässä noiden seitsemän sinetin

avaamista varten. Aivan niinkuin hän teki Ilmestyskirjan 1. luvussa, avaten tien Seitsemää Seurakunta Ajanjaksoa varten (siellä Hän seisoo seitsemässä kultaisessa lampunjalassa ja Hän on nähdä kuin Jaspis ja Sardion kivi.), ja Hän on valmistautumassa noita Seitsemää Seurakunta Ajanjaksoa varten.

80. Nyt Hän on valmistautumassa noiden seitsemän lunastuksen sinetin avaamiseen. Katsokaahan, se on mitä 5. luku on. Siitä syystä minä vain luen sen ja sitten otan ja puhun siitä ja annan toisia osia Kirjoituksesta; koska se ei ole jae jakeelta jotakin mitä on tapahtumassa, se on valmistautumista jonkin tapahtumista varten. Ja jos teidät valmistetaan, silloin te olette valmiit sitä varten. Ja sillä tavalla se on uskon ja kaiken muunkin kanssa. Nyt, nuo sinetit...

81. Minulla on joitakin Kirjoituksia ja huomautuksia kirjoitettuna tänne muistiin. Nyt, Efesolaisten 1:13 ja 14, jos haluatte kirjoittaa sen muistiin, sanotaan, "Meillä on nyt Käsiraha. Pyhä Henki on meidän perintömme Käsiraha." Toisin sanoen, Se on vakuus, Käsiraha on "vakuus, ennekkomaksu," siitä että meidät on vastaanotettu Kristukseen. Se on tuo siunattu toivo ja vakuus siitä että meillä on Iankaikkinen Elämä ja olemme perilliset kaikkeen siihen mitä Hän on ostanut meitä varten. Oi! Voitteko te nähdä sitä?

82. Oh, kun me olemme sinetöidyt Pyhällä Hengellä, (sanon sen uudelleen ja uudelleen, koska haluan että te käsitätte sen), se on Jumalan hyväksymisen sinetti sille että kaikki minkä puolesta Kristus kuoli kuuluu meille. Se on Jumala sanomassa, "Minä olen nyt vastaanottanut sinut, ja Minä annan vain sinulle tämän Sinetin niin että voit vain odottaa tuota aikaa," täydellistä lunastamistasi, ja se merkitsee että me olemme jo osittain lunastetut.

83. Niinkuin sanoin, uskon sen olleen viime sunnuntaina, että se oli täällä alhaalla jossa syntinen kulkee liassa saastassa ja moskassa. ...he voivat olla aivan puhtaita, ottaa kylvyn joka neljäs tunti, ja he voivat pukeutua parhaisiin vaatteisiin, he voivat olla hiottuja oppineita; ja kuitenkin sielussaan he voivat olla aivan niin saastaisia ja likaisia kuin nokiset seinät helvetissä. Näettekö?

84. Nyt, Kristitty kulkee kaiken sen yläpuolella, koska hänellä on meidän perintömme Käsiraha täällä ylhäällä. Hänet on nostettu ylös, nostettu ulos tuosta liasta ja saastasta; tänne ylös, ja hän kulkee sen yläpuolella. Oi, minä pidän siitä! Niinkuin Paul Radersanoi tuolla kerralla tuosta tukista, tähän tiedätte kuinka hän sanoi, "Minä ratsastan sillä"! Minä vain ratsastan sillä!" Se on missä se on nyt:

Siunattu varmuus, Jeesus on mun!

Oi, mikä pieni ennakolta maistaminen (minun on sallittu maistaa tuosta Lähtees- teestä) ... Jumalallisesta Kirkkaudesta!

kuulleet siitä kirjoitettavan, Abrahamin Siemenestä, kuinka he menivät vanhurskauttamisen, pyhittämisen ja Pyhän Hengen kasteen kautta; ja kuinka tuo enkeli tulisi viimeisissä päivissä, joka selkänsä käännettynä seurakuntaan päin sanoi aivan tarkalleen mitä Saara ajatteli sydämensä sisimmässä; (sitä ei ole ollut ennen tätä päivää, niin se on, tämä on tuo päivä); ja Abrahamin usko; ja Herran Jeesuksen Nimi.

201. Nyt, yksi asia tässä, minulla on täällä viisi asiaa joista haluaisin puhua hetkisen, niin nopeasti kuin osaan. Katsokaa. Nuo seitsemän... Siellä on seitsemän sinettiä, ja siellä on viisi seitsemää Jumalan lunastuksen suunnitelmassa. Viisi on "armon" luku. Kuinka moni tietää sen? Viisi on armon luku. Kuusi on ihmisen päivä, seitsemän on hänen lunastuksensa päivä.

202. Tarkatkaa nyt, tässä suuressa lunastuksen suunnitelmassa on seitsemän vaihetta. Siellä on seitsemän mitä? Seitsemän lunastuksen sinettiä, seitsemän Jumalan Henkeä... Me näemme siellä sanottavan "Seitsemän Henkeä." Katsokaamme hetken sitä täältä 5:stä luvusta, alkaen 6:sta jakeesta. Uskon että näemme sen tässä 6:ssa jakeessa:

Ja minä katsoin, ja, katso, valtaistuimen keskellä ja neljän olennon ja vanhinten keskellä, seisoi ikäänkuin teurastettu Karitsa, jolla oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan Henkeä lähetetyt kaikkeen maailmaan.

203. Mitä ovat nuo seitsemän Henkeä? Ne ovat nuo seitsemän sanansaattajaa. Siellä olivat Pyhä Columba, ja Irenaeus, ja John Wesley, ja Martin Luther, ja niin edespäin. Näettekö, "nuo seitsemän Henkeä," jotka ovat seitsemän miestä, (seitsemän enkeliä), jotka ovat seitsemän sanansaattajaa.

204. Seitsemän sinettiä, seitsemän Henkeä, seitsemän enkeliä, seitsemän sarvea, ja seitsemän seurakuntaa. Näettekö, siellä on viisi seitsemää; ja seitsemän on "täydellisyys," viisi on "armo," Jumalan armo Hänen Seitsemälle Seurakunta Ajanjaksollensa. Hänen seitsemän sanansaattaja-miestään, Hänen seitsemän Jumalan Henkeänsä, seitsemästi-suunnitellut lunastuksen sinetit, (joissa olemme juuri nyt), nuo seitsemän sarvea merkitsevät seitsemää "ajanjakson."

205. Koska, sarvi merkitsee "kuningaskuntaa." Muistatteko tuota sarvea joka kasvoi tuohon petoon Danielissa, ja niin edelleen? Näettekö, se merkitsee kuningaskuntaa tai "seitsemää ajanjaksoa." Ja muistakaa, Jeesus sanoi, "Jotkut nukahtivat ensimmäisessä vartiassa, joka on ensimmäinen ajanjakso; toinen vartio on seuraava ajanjakso; seuraava; ja seuraava; aina seitsemänteen vartioon asti. Ja seitsemännessä vartiassa Ylkä tuli, ja silloin he kaikki heräsivät." Muistatteko sitä?

muuta, ja todistaa milloin se tapahtui, ja osoittaa täältä Raamatusta kuinka Se sanoi sen tulevan tapahtumaan, ja tarkalleen milloin se tapahtui, päiväykset ja kaikki muu. Minulla on se, aamen, suoraan Häneltä. Kyllä vaan. Siellä ovat nuo sinetit.

197. Nyt, kun Jeremia kirjoitti tämän kirjan, se sinetöitiin... Tässä on eräs hyvä asia jonka haluan teidän huomaavan, kaikkien teidän jotka luette sitä, että tuo sinetöity kirja... Muistakaa nyt, hän tulisi olemaan poissa. Hän oli profetoinut. Hän ei tiennyt sitä kuin vain profetian kautta. Seuraatteko te mukanani? Profetian kautta hän tiesi, Jumalalta tulleen ilmestyksen kautta hän tiesi, että he tulisivat olemaan poissa siitä maasta seitsemänkymmentä vuotta. Muistatteko hänen profetoineen sen? Seitsemänkymmentä vuotta he tulisivat olemaan vankeudessa. Niinpä hän halusi olla varma että tämä sinetti, hänen perintönsä säilyisi... koska hän peri serkkunsa perinnön. Niinpä hän kirjoitutti sen ylös laillisesti. Ja mitä hän teki sen kanssa, niin että se ei mätänisi tai ruostuisi? Hän pani sen maalliseensavi) astiaan säilytettäväksi, niin että se ei pääsisi mätänemään tui ruostumaan, siihen asti kunnes ne seitsemänkymmentä vuotta olisivat kuluneet.

198. Kunnia Jumalalle! Toivoin teidän käsittäneen sen! Näettekö mitä Jumala teki? Hän ei koskaan paljastanut Sitä ylhäisille ja harkitseville (niin että he voisivat touhuta turhia koko tämän ajan Sen kanssa), vaan Hän pani sen maalliseen Astiaan, ja Hän loi Itse Oman Poikansa, Jeesuksen Kristuksen. Ja tässä viimeisessä päivässä nyt, Hän avua sinetit ja näyttää sen Seurakunnallensa. Se on säilytetty maallisessa Astiassa, niin että Se ei mätänisi tai ruostuisi! Halleluja! Oi! (Tiedän teidän ajattelevan että olen joku pyhä kieriskelijä, ja ehkä minä olenkin) Mutta siellä Se on! Se on pidetty kiedottuna maallisessa Astiassa joka oli lunastettu maasta noustessaan ylös Pääsiäisaamuna, kun kuoleman sinetit eivät enää pidempään voineet pidätellä Häntä; ja Hän mursi sinetit ja nousi ylös, ja on todistanut Itsensä näissä viimeisissä päivissä että Hän on elossa! Hän on Seurakunnassansa! Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja se on ollut kätkeytyä seminaareilta ja se on ollut kätkeytyä organisaatioilta.

199. Ja näissä viimeisissä päivissä Hän puljastaa Sen Omalla Läsnaolollansa kansansa keskuudessa. Hän ottaa jonkun josta Hän voi saada maailman ja maailman asiat ulos, (kirkollisuuden ulos heistä), niin että Hän voi puhua heidän kauttaan ja paljastaa ja avata nämä sinetit kuten tämä Itse. Halleluja! Oi, etteko te rakastakin Häntä? Oi!

200. Meidän pelastussuunnitelmamme, sitä samaa ollaan nyt paljastamassa Jeesuksessa Kristuksessa. Kuinka Hän paljasti Hänet näissä viimeisissä päivissä? Hänen avaamansa sinetin kautta. Te ette koskaan elämässänne olleet

Minä olen nyt pelastuksen perillinen,

Olen Jumalan ostama,

Hänen Hengestänsä syntynyt ja pesty Hänen Veressänsä.

Ei ihme että tämä on kertomukseni, tämä on lauluni, laulan Hänen ylistystään koko päivän pitkän.

85. Näettehän, nostettuna ylös loasta, se on ennakolta maistamista! Meillä on nyt Käsiraha täydellisestä perinnöstämme, koska Jumala on jo vetänyt juuremme irti maailman asioista, ja istuttanut meidät korkeammalle maaperälle; Hän on nostanut minut ylös, uudelleen-istuttanut minut, muuttanut minut pois maailman asioista; ottanut juuret, oksat ja kaiken muun ja on nostanut minut ylös upottavasta synnin liejusta; ja istuttanut minut Siionin-Vuoren huipulle, asettanut minut Jumalan rakastettujen Pyhien hedelmätarhaan. Ja nyt me olemme tuon Kuningaskunnan kansalaisia, veljiä ja sisaria Kristuksessa Jeesuksessa, kaikki saasta ja pahuus on poissa mielestämme. Meidän ruumiimme ovat pestyt puhtaalla vedellä ja meidän sydämemme ovat pirskoitetut Herran Jeesuksen Verellä, ja Pyhä Henki asuu meissä antaen vienon tuulensa puhaltaa oksiemme lävitse koko pitkän päivän, heiluttaen meitä ja työntäen meitä ja saaden juuremme lujittumaan ja painumaan syvälle. Eikö se olekin ihmeellistä? Tuo “pelastuksemme Käsiraha.”

86. Se on meidän kadotettu perintömme jonka tämä luku paljastaa. Meidän kallis, armollinen Sukulais Lunastajamme on jälleen tullut vaatimaan meidän kadotettua perintöämme. Kuinka Jumala tuli alas ja muutti naamionsa Jumalasta ja oli tehty mieheksi, ollakseen inhimillinen olento, ja tuli inhimilliseksi Sukulais Lunastajaksi, lunastaakseen takaisin lunnollisen maailman luonnollisille ihmisille. Aamen! Kuinka Jumala joka on Yliluonnollinen tuli luonnolliseksi tullakseen Sukulaiseksi, koska Hän ei voinut uhmata omia lakejaan. Hänen täytyi tulla sukulaislunastaja suhteeseen, koska se kuului Hänen suunnitelmiinsa. Sillä tavalla Hän teki sen.

87. Jumala tietäen että mies lankeaisi, ei Hän kuitenkaan voinut laittaa häntä lankeamaan. Jumala tietäen että mies tulisi olemaan kadotettu, vaikkei Hän tahtonutkaan kenenkään tulevan kadotetuksi. Mutta että Jumalan suuret ominaisuudet voisivat olla julkituodut kaikille ihmisille - että Hän voisi olla Lunastaja ja että Hän voisi olla Pelastaja, ihmisen täytyi langeta. Ihmisessä oli ominaisuus langeta, mutta Jumalassa ominaisuus lunastaa hänet jälleen. Se on syy miksi meillä täytyy olla yö, voidaksemme nauttia päivästä. Meillä täytyy olla sairautta saamaan meidät nauttimaan terveydestä. Kaikella on vastakkaisuutensa. Nyt meidän Sukulais Lunastajamme...

88. Haluan teidän nyt huomaavan tässä jotakin. Yritän löytää tästä viidennestä luvusta sitä “Älä pelkää!” Se on tässä 5:ssä jakeessa, “Älä pelkää!” Näettehän, niin on aina... Teidän ei tule pelästyä mistään.

Ja yksi vanhimmista sanoi minulle, Älä itke: katso, Juudan sukukunnan Leijona, Daavidin Juuri, on voittanut avatakseen kirjan, ja irroittaakseen sen seitsemän sinettiä.

Ja minä katsoin, ja, katso, valtaistuimen keskellä ja neljän olennon ja vanhinten keskellä, seisoi ikäänkuin teurastettu Karitsa....

89. “Karitsa.” Miksi hän ei nähnyt tuota Karitsaa aikaisemmin? Karitsa oli ollut istumassa Isän Valtaistuimella, vartijain sisäpuolella. Johannes ei voinut nähdä sinne sisälle, hän voi nähdä vain nuo neljä olentoa seisomassa siellä, tai nuo neljä Kerubia jotka seisoivat siellä vartioimassa Pyhää Paikkaa. Ja me puhuimme viime sunnuntaina ja aikaisempien opetustemme yhteydessä siitä kuinka hän näki sen, mutta hän ei voinut nähdä mitä oli sen takana. Ja sitten yht’äkkiä siellä ilmestyi...jollakin salaperäisellä tavalla, äkisti, siellä oli Yksi, Karitsa.

90. No niin, se osoitti ettei Se ollut mikään luonnollinen eläin, karitsa, koska Se otti Kirjan Hänen oikeasta kädestään joka istui Valtaistuimella; karitsa ei olisi voinut tehdä sitä, näettehän. Hän, Kristus oli Karitsa. Toisin sanoen, Ominaisuuksis-Siirisa Hän oli nöyrä ja lempeä kuten karitsa.

91. Huomatkaa nyt, se oli Karitsa Lunastaja, Karitsa Lunasta aivan niinkuin alussakin. Jumala ei voi koskaan muuttua! Aamen! Ensimmäinen lunastaja oli karitsa Eedenin Puutarhassa, se oli karitsa jonka Jumala uhrasi. Ja täällä Ilmestyskirjassa se jälleen on Karitsa. Lunastamaan mitä?. Langenneen tilan, ihmissuvun kadottaman perinnön. Karitsa tulee takaisin lunastamaan, niinkuin meillä oli alussa, lunastamaan meidät.

92. Lunastamaan mitä? Mitä Hän tulee lunastamaan meille? Kaikki lunastettu on jotakin mikä on ollut kadotettua, Se on jotakin mikä on ollut kadoksissa ja sitten tuotu jälleen takaisin. Mitä Hän tuo takaisin meille, tämä Karitsa? Kaiken mitä meillä oli alussa.

93. Mitä meillä oli alussa? Iankaikkinen Elämä. Me olimme maailman perillisiä. Meillä oli Elämä, eikä meidän koskaan tarvinnut kuolla. Meidän ei koskaan tarvinnut olla sairas. Meidän ei koskaan tarvinnut vanheta. Meillä ei koskaan ollut mitään väsymystä. Siellä ei ollut mitään hautajaisia, ei hautoja, ei pahaa, ei kuolemaa, ei harmaita hiuksia, ei kumaraisia harteita, ei murhetta, ei itkua. Meillä oli Elämä, Iankaikkinen! Meillä oli hallintovalta koko maan ylitse. Me olimme jumala maan päällä, siinä kaikki. Me kävelimme ympäri ja jos tämä puu ei näyttänyt oikein sopivan tänne, me voimme sanoa, “Nouse ja

191. No niin, sillä tavalla Jumalalla on Hänen sinetöity Kirjansa. Nyt, juuri kun Hän repii tämän pois, silloin ilmestys tulee ja kiertää koko matkan ympäri Kirjan takapuolelle. Se on miksi te voitte ottaa Jeesuksen Kristuksen Nimen ja seurata Sitä Ge-nesiksestä (1. Moos; Ilmestyskirjaan, ja osoittaa ettei ole mitään sellaista asiaa kuin “Isä, Poika ja Pyhä Henki.” Näettekö? Näettehän, se kulkee koko matkan ympäri lävitse Raamatun, Se paljastaa sen.

192. Sitten te voitte ottaa tuon “On olemassa Iankaikkinen helvetti” asian. Vetäkää se pois ja kiertäkää koko matkan ympäri; eikä siellä koskaan ollut mitään Iankaikkista helvettiä alussa, koska Jumala sanoi että helvetti luotiin Perkelettä ja hänen enkeleitään varten, heidän tulevaa rankaisemistaan varten. Jos sitten helvetti on Iankaikkinen, niin kuinka se voisi olla luotu? Tuo sana Iankaikkinen, merkitsee että, “se ei koskaan alkanut, eikä voi koskaan loppua.” Silloin helvetin on aina täytynyt olla, jos se on Iankaikkinen helvetti, silloin helvetin on täytynyt olla olemassa koko ajan niinkuin Jumalankin, ennenkuin oli mitään syntiä on helvetin täytynyt olla olemassa, niinkö? Hyvän aika! Katsokaahan, te ette saa sitä sopimaan yhteen.

193. Niinpä tarkatkaa kun nämä asiat avaavat itsensä, kuinka se kiertää suoraan ympäri ja avaa Kirjan. Niinpä tämä itseasiassa antaa laivan Raamatusta kokonaisuudessaan, ja nämä sinetit ovat kätkenneet Raamatun viisaiden ja harkitsevien silmiltä. Jumala, Pyhällä Hengellä, on avaamassa niitä tällä tavalla, ja paljastamassa niitä ympäri lävitse Raamatun. Kunnia Jumalalle!

194. Veli, sanon teille että se saa minun hengellisen ruokahaluni kiihtymään. Näettekö? Katsokaapa nyt tänne! Katsokaahan, se on aivahkuin... Ymmärrätekö te mitä tarkoitan? Näettekö, tässä se on, sinetti. Nyt jos tarkkaatte ja luette täältä Jeremi asta, niin te näette kuinka hän sinetöi sen.

195. No niin, siellä on tuo Kirja, kirjoitus on siellä sisällä. Nyt juuri kun on aika ensimmäiselle paljastamiselle, silloin Hän avaa tämän sinetin. Nyt tarkatkaa ja nähkää mikä tuo ensimmäinen sinetti oli kun ne pääsemme sinetteihin. Sitten on toisen sinetin aika, ja Hän vetää seuraavan sinetin ulos. Ja tiedätekö te missä me olemme? Me olemme melkein seitsemännellä sinetillä juuri nyt. Ja kun tuo seitsemäs...

196. Kun ensimmäinen sinetti avattiin, ensimmäinen pasuuna soi ja ensimmäinen vitsaus lankesi. Kun kuudes sinetti avautui, kuudes pasuuna soi ja kuudes vitsaus lankesi. Vain tarkatkaa sitä, se on kaikkein kaunein asia mitä koskaan olette nähneet. Ja kun minä teen sen, tulen hankkimaan itselleni suuren mustan taulun, tuon sen tänne ja opetan siitä täällä, niin että voimme ottaa paljon aikaa kuhunkin sinettiin ja mennä takaisinpäin ja ottaa historia ja

184. Katsokaamme Täältä ja nähkäämme soiko Pasuuna, ja tuletteko te takaisin Genesiksestä (l. Moos.) Ilmestyskirjaan, kun tämä sinetti on avattu; näettehän, kun nämä asiat paljastetaan.

185. Mutta, oi, veli! Minä ajattelin olevani vain... Minun täytyy jättää se seuraavaan kertaan kun tulen tänne. Minulla on täällä vielä noin kuusi sivua; tai, ei, teillä on alkamassa kastetilaisuus. Sallikaa minun lukea tämä, pari näistä pikkuasioista juuri tässä, koskien Riemuvuotta. Hyvä on.

186. No niin, kirjoitatteko te kaikki muistiin Kirjoitukset? Jeremian 32, alkaen 6:sta jakeesta... haluatteko lukea sen kotiin päästyänne. Nyt Jeremiassa, näyttääkse-ni teille mikä tämä kirjakäärö on, annan tämän teille. Ottakaamme tämä kirjakäärö, joka tapauksessa. Se antaa minulle noin kymmenen minuuttia tätä kirjakääröä varten. No niin, muistakaa nyt, tämä Kirja oli sinetöity. Nyt, kirja Raamatun aikoina ei ollut mikään nelikulmainen kirja kuten tämä. Se ei ollut tämän kaltainen kirja, jota kutsuttiin kirjaksi, vaan "kirjakäärö." Kuinka monet tietävät sen? Kyllä, se oli kirjakäärö. Hyvä on.

187. No niin, tämä Kirja oli sinetöity seitsemällä sinetillä. No niin, Se oli Raamattu ja Se oli sinetöity seitsemällä sinetillä. Ja tarkatkaa nyt kuinka tämä oli tehty.

188. Jeremia, kun hän oli profetoinut että heidät kuljetettaisiin pois, niin nyt Jeremian 32. luku, hänet tultaisiin viemään pois vankeuteen Babylonissa, ja he tulisivat olemaan siellä seitsemänkymmentä vuotta. Hän oli profetoinut sen. Ja te Raamatun lukijat olette käyneet sen lävitse monta kertaa. Ja hänet tultaisiin viemään sinne seitsemäksi kymmeneksi vuodeksi. Hän oli itseasiassa kuolleen serkkunsa läheisin sukulainen. Hänen serkkunsa Hanameel, oli hänen lähisukulaisensa. Niinpä hän tiesi että vihollinen tulisi pitämään hallussaan hänen maansa omistuskirjaa ja niin edespäin, mutta hän tiesi myös ettei Jumala koskaan hylkäisi kansaansa, joten hän tiesi että kun he tulisivat takaisin, hän olisi laillinen perinnön omistaja. Ja se mitä hän teki: hän antoi kirjoittaa sen kaiken kirjakääröön.

189. Kuinka monet ovat lukeneet sen? Hyvä on, te olette silloin lukeneet siitä. No niin, hän otti ja sinetöi sen aivan tarkalleen sillä tavalla kuin nämä kirjakääröt olivat sinetöidyt tässä. Se on mitä kaunein ja erikoisin asia mitä koskaan olette nähneet.

190. Minä yritän nyt kuvailla sitä tällä paperinpalalla, en tiedä voinko tehdä sen tai en. No niin, tällä tavalla se oli kirjoitettu, näin. No niin, hän kirjoitutti sen ja sinetöi sen tällä tavalla. Nyt, se mitä tapahtui, kukin näistä sineteistä oli kirjoitettu tähän hänen perintönsä ympärille, ja mitä oli tapahtunut ja kuinka hän oli perinyt sen. Se oli kaikki sinetöity tällä tavalla.

asetu tuonne," ja se olisi tehnyt sen. Jos tuulet puhalsivat emmekä me tahtoneet tuulten puhaltavan, me sanoimme, "Tyynny, ole hiljaa," ja se teki sen. Ja mitä Hän nyt tuli tekemään? Lunastamaan kaiken sen jälleen takaisin meille,(Oi, oi!) me saamme sen kaiken jälleen takaisin.

94. Ja nyt luonto itsekin voihtii, odottaen mitä? Jumalan poikien julkitulemista.

95. Ja meillä on pelastuksemme Käsiraha nyt, ja nähdessämme veljemme joka on kuolemassa syöpään, me voimme seistä tuon pienen lunastuksen henkäyksen kanssa ja rukoilla uskon rukouksen hänen puolestaan, joka on muuttava tuon miehen varjon jälleen takaisin terveeksi mieheksi; mitä me tulemmekaan tekemään kun meidän täysi omistamisen aikamme tulee? Aamen!

96. Luonto tietää sen. Luonto voihtii ja me voihtimme sen mukana. Luonto odottaa Jumalan poikien julkitulemista, koska luonto kirottiin isäntänsä kanssa. Kun sen isäntä (korkein luonnosta) oli kirottu, silloin luonto lankesi isännän mukana. Ja kun tämä Sukulais Lunastaja tuli (halleluja) Hän lunasti takaisin miehen,joka oli isäntä luonnon ylitse. Nyt koko luonto odottaa tuota miestä, isäntää.

97. Mitä me teemme? Me otamme kirveen ja hakkaamme puun maahan jos tahdomme; mutta tuona päivänä me emme tule tekemään sitä. Aamen!

98. Koko luonto on odottamassa isäntäänsä. Ja tuo isäntä on Jumalan pojat joille tämä maa annettiin. No niin, Jumalalla tietenkin tulee olemaan taivaansa, mutta tämä annettiin miehelle. Ja Sukulais Lunastaja tuli lunastamaan meille takaisin sen mitä olimme kadottaneet. Kuinka kaunista! Oi! "Karitsa Lunastaja."

99. Kun työ on saatettu päätökseen, meillä on jälleen kaikki asiat. Minkälaiset asiat? Meillä on kaikki voima. Meillä on Iankaikkinen Elämä. Meillä on Iankaikkinen terveys. Meillä on Iankaikkinen nuoruus. Meillä on Iankaikkinen voima. Oi, me vain olemme Iankaikkiset Iankaikkisen kanssa! Ja sitten, me olemme kaikki odottamassa tuon ajan tulemista, me odotamme ja voihtimme ja odotamme.

100. Ja tämä seitsenkertainen lunastus-suunnitelman Kirja on tuotu meille ja tämä on se mitä tämä Kirja pitää sisällään. Nyt me tulemme menemään Ilmestyskirjan 10:teen lukuun, jossa tämä mahtava Enkeli julistaa jotakin, ja Hänellä oli pieni Kirja joka Johanneksen täytyi syödä. Ja syötyään sen, se oli karvas hänen vatsassaan, mutta hänen huulillaan se oli makea.

101. Ja kun teidän täytyy sulatella Sitä, silloin se tulee karvaaksi, jokaisen ollessa teitä vaataan, jokaisen sanoessa, "Sinä olet pyhä kieriskelijä, sinä olet

sitä tai tätä. Sinä olet menettänyt järkesi,” näettehän. Niinpä se on vaikea sulattaa Sitä; mutta kun te todistatte Hänen Kirkkaudestansa, se on makeaa teidän huulillanne. Siinä kaikki. Näettehän? Ja kun te nousette seisomaan kokouksessa, te sanotte, “Kunnia Jumalalle! Halleluja!” Kun te käytte tuon suuren vainon lävitse, se on vaikeata; Mutta kun olette selvinneet siitä ja voitte todistaa siitä, silloin Se on makea huulillanne. Näettehän? Kyllä vaan. Se on tämä lunastuksen Kirja.

102. No niin, nyt me haluamme antaa vielä yhden pienen kuvauksen tästä 5:stä jakeesta täällä, ja sitten otamme kuudennen jakeen ja aloitamme siitä. Minä haluan nyt teidän huomaavan tässä lunastussuunnitelmassa kuinka Jumala ennaltanäytti sen, Hän esitti sen täydellisesti Ruutissa ja Booaassa. Se on mihin jäämme viime sunnuntaina. Ja nyt tänään haluan aloittaa juuri siitä, Ruutista ja Booaasta.

103. Siinä on nyt neljä vaihetta, Ruutissa ja Booaassa. Ensimmäinen on, Ruut päät tää. Kuinka monet ovat kuulleet minun saarnaavan tuon sanoman? Antakaapa meidän nähdä kätenne. Uskon että kaikki teistä. Minä olen puhunut siitä täällä ja se on ääninauhoilla ja niin edespäin. Ruut, ensimmäiseksi, hänen täytyi päättää, että lähtisikö hän tähän maahan Naomin kanssa tai ei. Hänen täytyi tehdä ratkaisu. Sitten päästyään sinne, ensimmäinen asia mitä hänen täytyi tehdä oli palvella Booan pellolla; palvella siellä ulkona, paljasjaloin, poimia tähkiä leikkuumiesten jäljessä. Ja sitten sen jälkeen kun hän oli löytänyt suosion Booan silmissä, sitten hänen täytyi odottaa kunnes Boos oli suorittanut sukulaislunastajan osansa, ottaa takaisin kaiken mitä Naomi oli menettänyt, saadakseen tuoduksi sisälle Ruutin, Mooabilaisen. Ja sitten seuraava vaihe on, Ruut palkitaan.

Tarkatkaa nyt. Ruut päättää, täydellisesti...

104. Jos joku sanoo ettei Raamattu ole henkeytetty (innoitettu), niin silloin heidän kanssaan on jotakin vialla. Jokainen Sana Siitä on innoitettu, jokainen Sana Siitä! Se kaikki liittyy yhteen, sopien toisiinsa kuin hammasrattaat suuressa ajannäyttäjässä joka on ajoitettu miljoonasosa sekunnin tarkkuudelle, aivan tarkalleen.

105. Huomatkaa tämä nyt, Ruut tekee ratkaisun, hänen täytyi päättää lähteäkö tai ei. Hänen täytyi tehdä ratkaisu. Ja sillä tavalla jokaisen uskovaisten täytyy tehdä. Teidän täytyy jättää vanhat oleskelupaikanne, teidän täytyy jättää vanha elämänne, teidän täytyy jättää kaikki maailman asiat.

106. Veli Roy, onko sisar Roberson sairastunut? Oh, minä vain ajattelin että ehkä hän olisi sairas tai jotakin sellaista. Aioin sanoa että toisit hänet tänne eteen jos hän on sairas.

Hengen, ajoi kaikki luvattomat asukkaat ulos ja otti sen hallintaansa. Pyhän Hengen voima tuli alas ja Seurakunta sai pelastuksensa Käsirahan.

179. No niin, veli, en sano sitä loukatakseni tunteitanne tai mitään sellaista, mutta jos te olette vain Katolinen organisaation mukaa, jos te olette Baptisti organisaation mukaan, silloin te olette kadotettu. Katsokaahan, meidän pelastuksemme Käsiraha ei ollut johonkin seurakuntaan liittyminen, meidän pelastuksemme Käsiraha ei ollut johonkin organisaatioon kuuluminen. Meidän pelastuksemme Käsiraha on Pyhän Hengen kaste ilman mitään organisaatiota. Aamen.

180. He eivät voineet pitää sitä yli tuon viidenkymmenen päivän, koska se oli Riemu-päivä, jolloin kaikki meni tallaisin sen alkuperäiseen alkuun. Ja Jumalan voima vietiin tallaisin alkuperäiseen alkuunsa, viidentenäkympyntenä päivänä, Riemuvuonna, kun kaikki asiat menivät takaisin alkuunsa.

181. No niin, on tuleva toinen Riemuvuosi, ja se meillä on ollut suunnilleen tähän aikaan. Jos olette huomanneet, Helluntai on langennut Amerikassa noin viidenkymmenen vuoden ajan, suunnilleen niin kauan. Suunnilleen viisikymmentä vuotta sitten Helluntai alkoi langeta. Mitä on tapahtumassa nyt? - seurakunta saa seitsemästi-sinetöidyn Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen Kirjan (seitsemästi sinetistä) eikä edes yksi kymmenesosa heistä voi vastaanottaa Sitä.

182. Mutta kun te alatte nähdä Riemuvuoden, niin meidän ei enää tarvitse touhuta turhiji, ponnistella ja vetää tällä tavalla, vaan me olemme jo turvatut Kristuksessa! Meillä jo on Herran Jeesuksen Kristuksen Nimi kasteessa. Meillä on kaikki nämä suuret salaisuudet jotka me tulemme tuomaan esiin näissä seitsemässä sinetissä, ja todistamaan teille että ne olivat nuo sinetit jotka olivat sinetöidyt Uimisten silmiltä. Jos Jumala on apunani, olen todistava teille että he eivät voineet nähdä Sitä Raamatun mukaisesti (silloin varmastikin, jos Raamattu sanoo niin te tulette uskomaan sen), että

he eivät voineet nähdä mitään muuta kuin “Isä, Poika, Pyhä Henki” tähän päivään saakka. He eivät voineet nähdä ettei ollut mitään Iankaikkista helvettiä, ennen tätä aikaa. He eivät voineet nähdä että oli Iankaikkinen varmuus. Tarkoitin tietenkin, todellista uskovaista varten.

183. Siitä on matkintaa kaikkialla, mutta he antavat epävarman äänen. se on syy miksi ihmiset sanovat, “Katsokaa vain noita Presbyteerejä ja niin edelleen, kuinka he tupakoivat ja ryypäävät ja sanovat että heillä on Iankaikkinen varmuus.” Jean, mutta katsokaahan, se on sekoittamaan todellisen Pasuunan äänen.

172. Halleluja! Yhtenä näistä päivistä tämän maailman valtakunnat tulevat kaatumaan, ja lailliset omistajat ovat tuleva yhtenä näistä päivistä. Aamen.

173. No niin, siellä oli aika jolloin siitä oltiin erimieltä. Nelännestäkymmenennestä päivästä - pyhäkön puhdistamisen ensimmäisestä päivästä alkaen, tai kun Kristus meni Golgatalle, niin siellä oli neljäkymmentä päivää taivaaseenastumiseen. Siitä väiteltiin silloin, kun Saatanan ryhmä sanoi, "Ei Hän noussut ylös kuolleista." He antoivat siellä julistuksen ja sanoivat että "Opetuslapset tulivat ja varastivat Hänen ruumiinsa yöllä." Te olette lukeneet sen Raamatusta, kuinka siellä sanottiin että Hänen opetuslapsensa tulivat ja varastivat Hänet yöllä, ja sotilaille maksettiin rahaa että he sanoisivat niin. Mutta sitä epäiltiin silloin, kaikki kiistelivät siitä.

174. "No niin, ehkä se todellakin silloin kuuluu organisaatiolle, koko asia kuuluu sille."

175. Mutta viideskymmenes päivä oli Helluntai Päivä, ja laillinen Omistaja tuli alas heidän keskuuteensa (Halleluja!) ja osoitti ettei se ollut mikään organisaatio. Vaan että se oli Pyhällä Hengellä täyttäminen, Käsiraha Hänen seurakunnallensa siitä ettei Sitä tulnaisi hallitsemaan millään organisaatiolla ja niin edelleen, vaan se tulisi olemaan Pyhän Hengen kasteen Käsiraha voiman ja Jumalan rakkauden kanssa. Aamen! Oi, eikö se teekin teille jotakin? Laillinen Omistaja! Missä se oli? Jumalan käsissä.

176. Näettekö, hän ei voinut pitää sitä yli viidenkymmenen päivän. Te voitte lukea siitä 3. Mooseksen Kirjasta, sieltä laista. Siellä sanottiin että sen tuli mennä takaisin alkuperäisen omistajan kasiin viidenkymmenen vuoden kuluttua. Me kaikki tiedämme sen. Te olette lukeneet siitä monta kertaa, näettehän, "Sen täytyi mennä takaisin alkuperäiselle omistajallensa viidenkymmenen vuoden jälkeen."

177. Niilipä sitten, näiden viidenkymmenen päivä-vuoden kuluttua... yksi päivä merkitsi vuotta. Ja ristiinnaulitsemisen päivästä... kun he olivat ottaneet tämän Sukulais Lunastajan ja teurastaneet Hänet Pääsiäisuhriksi, siitä eteenpäin siitä kiisteltiin. Seurakunta uskoi tuohon aikaan asti että Hän oli Sukulais Lunastaja, "Hän oli Lunastaja." Sitten mitä se teki? Vihollinen teurasti Hänet, ja he sanoivat heidän vieneen Hänen ruuniinsa ja kätkeneen sen jonnekin. Ja se oli kaikki epäilyksenä ihmisten mielessä, "Mitä sitten oikein tapahtui? Mitä on tapahtunut?"

178. No niin, viidenkymmenen päivän lopussa, näettehän, silloin siitä ei enää voitu kiistellä pidempään. Silloin Jumala...He olivat aikeissa mennä ja liittyä tuohon vanhaan, jäykkään, kylmään seurakuntaan; silloin Jumala lähetti Pyhän

107. Heidän täytyi jättää vanhat olinpaikkansa, tai jotakin sellaista ja kulkea ylitse uuteen maahan, uusien ihmisten keskuuteen joita ette koskaan aikaisemmin tunteneet. Oletteko te tehneet sen kun tulitte Kristityiksi? Te jätitte biljardi-salinne, te jätitte yökerhonne. Teidän täytyi tulla ihmisten joukkoon, jotka näyttivät siltä kuin heillä olisi ollut jonkinlaisia kohtauksia, he värisivät, vapisivat ja itkivät, heidän päänsä vapisi ja he hyppivät ylös ja alas; eikö se ollutkin teistä "joukko hulluja"? Niinpä teidän täytyi ratkaista lähteäkö vai ei. Ja niin se on. Ja te tiesitte että tehdessänne sen, teidän omat läheisenne tulisivat tekemään pilaa teistä, ne joita teillä oli jäljellä. Onko se oikein? Se tapahtuu automaattisesti. Teidän tulee alusta alkaen vain odottaakin sitä, koska sillä tavalla se on.

108. No niin, Ruutin kohdalla oli samoin. Mitä Mooabilaiset tulisivat sanomaan hänelle, kun hän menisi ja liittyisi Israeliin, tuohon fanaatikkojen joukkoon? Katsokaahan, hänen täytyi tehdä ratkaisu. Hänen täytyi päättää. Ja kun hän lopulta oli tehnyt päätöksensä, hän meni sinne uuteen maahan.

109. No niin, se on nyt vanhurskauttaminen. Eikö niin? Tarkatkaa nyt tätä Seurakuntaa. Oi, se on täydellistä.

110. Te tiedätte kuinka me... Kuinka moni kuuli tuon "Abrahamin Siemen", kun saarnasin siitä? Siitä kuinka on vanhurskauttaminen, pyhittäminen ja Pyhän Hengen kaste. Nähkää nyt onko tämä oikein tai ei.

111. Ruut, tehdessään ratkaisunsa, on esikuva Seurakunnasta, Pakana Seurakunnasta. Hän päätti ja kulki ylitse tuohon maahan. Nyt monasti me Methodistit ja Baptistit, me ajattelemme että se on kaikki mitä teidän täytyy tehdä. Mutta hän vasta pääsi alkuun! Hän ei vielä ollut päässyt minnekään, vain tullut tuohon maahan.

112. Nyt seuraava asia mitä hänen täytyi yehdä, oli työskennellä. Hän tuli lakimääräiseksi. Hänen täytyi "työskennellä oma pelastuksensa pelossa ja vavistulisessa," niinkuin tekin teitte. Hän puki ylleen vaatteensa, meni ulos pellolle ja alkoi poimia tähkiä palvelijattarien jäljessä saadakseen elämää ylläpitävän ruuan tuota päivää varten. Onko se oikein? Mitä hän oli tekemässä? Hän yritti löytää suosion Booaan kanssa. Niinpä hän työskenteli tiensä tuon lakimääräisen vaiheen lävitse.

113. Ja se on tarkalleen mitä Seurakunta teki. Lutherilaiset uskoivat sen uskolla, ja tulivat sisälle maahan. Mutta Methodistit opettivat pyhittämistä, joka oli Sen la kimääräinen vaihe, näettehän, "Teidän täytyy tehdä jotakin. Minun täytyy lopettaa teke mästä sitä ja sitä! Minun täytyy antaa hiusteni kasvaa," sanoivat naiset. Tietenkään he eivät enää tee sitä; mutta heillä oli tapana tehdä se, antaa hiustensa kasvaa. Heidän täytyi lakata käyttämästä

maalia kasvoillaan. Heidän hameensa eivät olleet lyhyitä niinkuin muilla. Heidän täytyi tehdä jotakin, näettehän? Se on mitä Seurakunta on tehnyt - vanhurskauttamisen tila, pyhittämisen tila.

114. Nyt, kun Ruut lopulta oli löytänyt suosion Booaan kanssa, niin mitä tapahtui? Silloin Naomi käski häntä sanoen, “Odota sinä täällä sillä aikaa kun Boos tekee sukulaislunastajan työn, sillä hän on ainoa joka voi tehdä sen. Hän on meidän läheisin sukulaislunastajamme, joten odota sinä vain täällä. Älä enää mene pelloille. Älä tee sitä tai tee tätä. Vain odota kunnes sukulaislunastajan tehtävä on täytetty.” Ja hän lepäsi. Aamen!

115. Se on tarkalleen se mihin Seurakunta on tullut tässä viimeisessä Helluntailais vaiheessa. Näettekö? Helluntain alkuvaiheessa heidän kaikkien täytyi työskennellä, ja heidän “täytyi tehdä tämä,” ja he vapisivat ja kaikenlaista muuta. Mitä on Seurakunta tekemässä nyt, tuo todellinen Seurakunta? Se vain lepää . Mikä on Lepo? Tässä se on, Lepo on “Pyhä Henki”, sapatin päivä. (Seitsemännen päivän Adventistit tahtovat sanoa meille, tiedättehän, että seitsemäs päivä olisi sapatti, tai jotakin sen kaltaista.) Hebrealaisten 4:ssä luvussa sanotaan, “Me jotka oienne menneet sisälle Hänen Lepoonsa, oienne lakanneet omista töistänne niinkuin Jumala Omistansa.” Niinpä sapatti on Pyhä Henki.

116. Ja kun Ruut lepäsi, se oli esikuva siitä kuinka Seurakunta lepää Jumalan lupauksissa! Meillä on nyt pelastulisemme Käsiraha. Me emme ole huolissamme tulemmeko me menemään ylitse tai emme, me tulemme menemään! Kyllä. Jumala sanoi niin! Jumala lupasi sen ja meillä on siitä Käsiraha (aamen), meidät on jo vastaanotettu, Kristus on hyväksynyt meidät. Ei ole mitään tapaa estää Sitä nyt, me olemme siellä! Aamen! Kaikki mitä meidän tulee tehdä on vain odottaa kunnes... Hän on nyt tekemässä Sukulaishunastajan osaa. Meillä on siitä juuri nyt Käsiraha, ja me odotamme tuota aikaa kun Hän tulee takaisin.

Ja mikä sitten oli seuraava asia mitä tapahtui Ruutille, Ruut palkittiin

117. Se on mitä Seurakunta teki. Se meni sisälle vanhurskauttamiseen, Lutherin alla. Sitten pyhittämiseen, Wesleyyn alla. Sitten Pyhän Hengen kasteeseen näissä viimeisissä päivissä. Ja NYT me lepäämme perintömme Käsirahan kanssa, tietäen että jotakin on tapahtunut meissä, me olemme siirtyneet kuolemasta Elämään, ja me odotamme, vaikeroiden luonnon kanssa, tuota aikaa jolloin me tulemme saamaan kuolemattoman Elä miin, kuolemattomuuden täyteyden, kun meidän ruumiimme tulevat lunastetuiksi. Kaikki on lunastettu, ja me vain odotamme Hänen paluutaan takaisin portilta. Aamen!

valmistaen paikkaa missä Hän voi hallita meidän kanssamme. Daavidin Poikana Hän on valtaistuimen perillinen.

166. Abrahamin poikana Hän on kuninkaallisen lupauksen perillinen. Aamen. Onko se oikein? Hän on kuningaskunnan perillinen (aamen), Palestiinan ja kaiken mitä siinä on. “Abrahamin Siemen.” Hän oli Abrahamin Poika.

167. Ihmisen Poikana... Mitä ihrainen kadotti? Hän kadotti muun. Niinpä ihmisen Poikana Hän on kaiken sen perillinen mitä maassa on. Kaiken tämän Hän antaa takaisin meille, kaiken mitä Hänellä on, silloin kun Hän palaa takaisin niinkuin Hän oli.

168. Nyt sitten, Jumalan Poikana Hän perii kaikki asiat. Daavidin Poikana Hän on valtaistuimen perillinen, Abrahamin Poikana kuningaskunnan perillinen, ihmisen Poikana maan perillinen, Jumalan Poikana kaikkien niiden asioiden perillinen mitä on Taivaassa ja maassa. Oi! Se on meidän Lunastajamme, meidän Sukulaishunastajamme.

169. Huomatkaa nyt! Oi, tämä tekee minulle niin hyvää. Tämä on mistä minä todella alan syödä. Päästäkää nyt sydämenne vapaiksi Jumalalle muutamaksi minuutiksi. Kuunnelkaa tätä.

170. Saatana on luvaton asukas, hän ei laillisesti omista tätä, ja hänellä on ollut kaksituhatta vuotta aikaa pitää melua siitä omistaako hän sen, tai omistaako sen joku muu. Mutta Kristus tuli Sukulaishunastajana ja lunasti sen takaisin meille. Mutta se on nyt Saatanan vallassa. Mutta tiedättehän, kun tämä suuri taistelu on ohitse jonkin ajan kuluttua, tullaan hänet heittämään tulijärveen. Näettekö? Hänet tullaan poistamaan kaikkien niiden kanssa jotka palvovat hänen kanssaan. Mutta pelastuksen perilliset ovat tuleva Kristuksen kanssa. No niin, hän on vain luvaton asukas.

171. Muistakaa nyt kuinka se oli Vanhassa Testamentissa, jos joku mies oli menettänyt perintönsä ja toinen oli asettunut asumaan hänen maalleen, ei hän voinut pitää sitä poissa omistajaltaan kuin viisikymmentä vuotta. Viidenkymmenen vuoden kuluttua tuli Riemuvuosi. Ja kun Riemuvuosi tuli, meni kaikki jälleen takaisin alkuperäiseen alkuunsa. Kaikki orjat, he menivät takaisin alkuperäiseen alkuunsa. Jos joku mies oli kuokkimassa pellolla ja pasuuna soi ja hän kuuli sen, voi hän heittää kuokan maahan ja sanoa, “Minä en enää ole orja, minä menen takaisin kotiin perheeni luo.” Kaikki annettiin takaisin. Jos luvaton asukas oli maalla, täytyi hänen mennä pois maalta. Mistä syystä hän lähti pois maalta? Laillinen omistaja oli tulossa takaisin. Hänen täytyi siirtyä pois.

159. Milloin teidän nimenne pantiin Karitsan Elämän Kirjaan? Ennen maailman perustamista. Silloinko kun Kristus tapettiin yhdeksäntoistasataa vuotta sitten? Ei, vaan ennen maailman perustamista. “Ennen maailman perustamista teurastetun Karitsan Elämän Kirjaan.”

160. Katsokaa mitä se tekee? Se on naiden sinettien avautuminen, se alkaa juuri paljastamaan lunastuksen suunnitelman, kuinka Hän teki sen. Se on kaikki nyt ohitse, melkeinpä - melkeinpä päättymässä. Niinpä me olemme lopun ajassa. Niinpä se on miksi nämä asiat paljastetaan. Hyvä on.

161. Nyt on alkuperäinen Omistaja ojentanut meidän Sukulaisellemme tämän seitsemästi-sinetöidyn lunastuksen Kirjan. Kun me menetimme sen Eedenin Puutarhassa, Adamin kautta, meni se takaisin alkuperäiselle Omistajalle. Mutta tuota maata on pitänyt hallussaan luvaton asukas, se on Saatana; hän on tullut kuin salametsästäjä. Tämä maa ei kuulu hänelle, se kuuluu Jumalalle. Mutta hän on siinä salametsästäjänä, luvattomana asukkaana. Miehet, minä voisin sanoa nyt jotakin, mutta minun on parasta olla sanomatta.

Se on meidän lunastuksemme omistuskirja, tämä seitsemästi-sinetöity Kirja. Se on omistuskirja. Odottakaapa kunnes me pääsemme noihin sinetteihin!

162. Hän murtaa sinetit, paljastaa, antaa perintönsä meille, Hänen omillensa. Hän antaa perintönsä jonka Hän peri tulemalla Sukulais Lunastajaksi, ja Hän antaa sen il-maiseksi meille. Se kaikki kuului Hänelle. Hän oli Se Joka suoritti lunastuksen. Mutta sensijaan että pitäisi sen Itse, Hän antaa sen takaisin ihmisille. Se on Hänen rakkautensa meitä kohtaan. Oi!

163. Saatana, sen nykyinen hallussapitäjä, luvaton asukas, hän on lopulta... Hän ei halua luopua siitä nopeasti, me näemme sen täällä hieman myöhemmin Kirjoituksissa, ja ajattelen erästä toista lukua täällä. Ja hän ei halunnut luopua siitä välittömästi, vaan hänen täytyi taistella siitä. Mutta lopulta kun ratkaisun hetki tuli, heitettiin hänet tulijärveen.

164. Jeesus, tuolla Nimellä Jeesus on Evankeliumeissa neljä “Pojan” titteliä. Tiesittekö sitä? Jeesuksella oli Evankeliumeissa neljä titteliä Poikana. Yksi niistä on “Daavidin Poika”; yksi niistä on “Abrahamin Poika”; yksi “ihmisen Poika”; yksi “Jumalan Poika.”

165. Nyt tarkatkaa. Kun meidän Sukulais Lunastajamme tuli Jeesukseksi Kristukseksi, Hänestä tuli Daavidin Poika, joka on valtaistuimen perillinen. Kunnia! Hän peri valtaistuimen olemalla Daavidin Poika. Jumala sanoi siellä aikaisemmin ettei Hän “koskaan jättäisi Daavidia ilman siementä.” Ja Kristus on Daavidin Poika. Ja Hän tuli meidän Sukulais Lunastajaksemme, ja odottaa,

118. Sitten mitä tapahtui? Ruut palkittiin. Se on kun meidät tullaan palkitsemaan. Se on mitä tämä seitsemästi-sinetöity Kirja tulee avaamaan meille. Mitä ovat nämä asiat? Ne ovat salaisuuksia. Niitä ei ole kirjoitettu Sanassa, ne täytyy tulla Pyhän Hengen paljastamiksi; mutta jos panette merkkeille, niin itseasiassa ne on paljastettu koko matkan kautta Kirjoitusten, mutta ne on kätetty ihmisiltä. Kun me pääsemme tuohon kirjakääröön jonkin ajan kuluttua, niin te tulette näkemään kuinka se oli tehty, ja silloin te tulette tietämään kuinka nuo asiat avautuvat.

119. No niin, Seurakunta lepää. Näettekö sitä, sanokaa “Aamen.” (Seurakunta sanoo “Aamen!”) Ruut vanhurskauttamisen alla, työskennellen, perustuen lakiin. Ruut lepäämässä , odottaen Booan paluuta täytetyn työn jälkeen.

120. No niin, meidän Booamme täytti työn Golgatalla. Mutta ennenkuin Hän tulee ottamaan meidät Kotiinsa, Hän menee ensin Kotiin valmistamaan paikan meitä varten (Johanneksen 14. luvussa; . Kunnia!

Älköön teidän sydämenne olko vaivaantunut: jos te uskotte Jumalaan, uskokaa myös Minuun.

Minun Isäni talossa on monta asuinsijaa: jos niin ei olisi, olisin minä sanonut sen teille. Mutta minä menen ja valmistan paikan teitä varten, ja palaan takaisin ja vastaanotan teidät.

121. Katsokaahan, Boos meni porttiin ja mitä hän teki? Hän otti vanhimmat ja meni portin eteen, riisui kenkensä ja sanoi, “Tulkoon se tietäväksi tänä päivänä että minä lunastan Naomin ja kaiken hänen perintönsä.” Ja hän sai Mooarilaistytön sen mukana.

122. Ja kun Jeesus tuli, niin ketä Hän tuli lunastamaan? Israelin. Mitä Hän sai lunastaessaan Israelin? Hän sai Pakana Morsiamen. Varmasti Hän sai, lunastaessaan Is raelin. Ja Hän meni omiensa tykö, Hänen täytyi tehdä niin. Ja mikä oli ensimmäinen asia mikä Hänen täytyi tehdä? Lunastaa Omansa. Ja Pakana Seurakunta on vain sisar tuolle naiselle, Israelilais seurakunnalle. Tietenkin! Niinpä Hänen täytyi lunastaa Israel saadakseen Tämän , samoin kuin Booan täytyi lunastaa Naomi saadakseen Ruutin, morsiamensa.

123. Nyt mitä Boos teki? Ennenkuin hän voi viedä Ruutin... Oi, kunnia! Whew! Mitä hän teki? Hän menee sinne maatilalleen ja uskon että hän maalasi kaiken valmiiksi ja levitti uudet matot lattialle. Oh, tai hän saattoi rakentaa uuden talon (Meidän tapauksessamme se on uusi Asunto.) Ja saatuaan kaiken valmiiksi hän palasi takaisin häitä varten. Aarneni

124. Mitä Ruut teki? Ei sitten mitään. Leväten! Odottaen! Ei enää raadantaa, ei enää hämminkiä!

125. “Täytyisikö minun olla Methodisti? Täytyykö minun liittyä Baptisteihin? Täytyykö minun olla Presbyteeri?” Li, vain hankkikaa Pyhä Henki ja lepo.

Me odotamme tuon Tuhatvuotispäivän tulemistä,

Kun siunattu Herramme on tuleva ja tempaava odottavan Morsiamensa pois;

Oi! Maa vaikeroi ja itkee tuota suloista vapautuksen päivää, (kaikki, koko luonto vaikeroi, puiden lehdet ja kaikki odottavat tuota siunattua vapautuksen päivää)

Kun Sukulais Lunastaja tulee takaisin ja ottaa Morsiamensa.

126. Nyt Seurakunta on lepäämässä. Pyhittämisen allako? Ei. Vanhurskauttamisenko alla? Ei. Vaan sekä vanhurskauttamisen että pyhittämisen alla, ja sisälle menneenä Lepoon.

127. Jesajan 28:ssa luvussa ja 18:sta jakeessa, sanotaan:

...Ohje täytyy olla ohjeen päälle,... rivi rivin päälle,... täällä vähän, ja siellä vähän: pitäkää lujasti kiinni siitä mikä on hyvä.

Sillä änkyttävin huulin ja toisella kielellä tulen Minä puhumaan tälle kansalle.

...ja tämä on lepo, tämä on sapatti,... tämä on kun Seurakunta menee sisälle odottamaan.

128. Katsokaa kuinka me olemme tulleet suoraan läpi vanhurskauttamisen, pyhittämisen ja nyt Pyhän Hengen kasteeseen: leväten, odottaen. Mitä se on nyt? No niin, kun me pääsemme näihin ilmestyksiin, tulette te näkemään mitä se on nyt. Näettehän? Kuinka näitä asioita ei voitu opettaa tähän päivään mennessä. Niitä ei oltu avattu ihmisen pojille, joten niitä ei voitu opettaa. Raamattu sanoo niin. Minä voin näyttää teille täällä Kirjoituksessa sanottavan ettei sitä voitu avata ihmisen pojille ennen tätä päivää. Ja nyt me päätämme sen näillä suurilla siunatuilla asioilla nyt. Hyvä on.

129. Tuo vanhin tässä 5:ssä jakeessa oli oikeassa kun hän sanoi, “Katso , Ksritsa!” Mutta kun hän katsoi ympärilleen, hän näki Leijonan. Se oli Leijona Karitsan asemesta. Mutta sitten mitä se oli? Hänen välittäjäntyönsä oli tehty, välittäjänä. Hän lakkasi olemasta Välittäjä Seurakunnan ajan lopulla, ja tuli Juudan sukukunnan Leijonaksi, Hänen välittäjäntyönsä oli tehty. Ja Hänen tuli tulla Leijonaksi joka on Tuomari, nyt kun Hän otti Kirjan Hänen oikeasta kädestään.

153. Minä kysyin, “Kuinka moni uskoo Sen? Te kuulitte mitä Se sanoi.” Minä en osannut itse lukea Sitä.

154. Niinpä,katsokaahan, minulla ei ollut mitään mahdollisuutta tulla mistään koulusta. Mutta, oi, minä rakastan sitä koulua jota kävin! Oi, siellä syrjäisessä pienessä luolassa jossakin, käteni kohotettuina Jumalalle, päivästä päivään sillä tavalla, kun Pyhä Henki tuli alas suloisuudessaan ja alkoi paljastaa Itseänsä, ja sanoi, “Tämä on täten, jätämä on täten.” Eikä yhtään kertaa ole kukaan mies, mikään luotu, koskaan kyennyt osoittamaan sormellaan mitään Siitä. Ja huolimatta kaikesta fanaattisuudesta ja kaikesta muusta mikä pyyhkäisi maata, piti Jumala Sen ylhäällä ja puhtaana, ja kuljetti Sitä ympäri ja ympäri maailman. Halleluja! Me olemme lopun ajassa, veli. Me olemme täällä lopun ajalla. Siinä kaikki. “On oleva Valo ehtooajassa,” se on tarkalleen mitä Hän sanoi.

155. No niin, se on Ilmestyksen Kirja, Jumala paljastaa Itsensä. Ja nyt näiden suurten salaisuuksien kautta, Hän paljastaa Herran Jeesuksen Kristuksen Nimen kasteessa. Hän paljastaa ettei ole olemassa mitään sellaista kuin Iankaikkinen helvetti (sitä ei voi olla, ei ole mitään Kirjoitusta Raamatussa joka sanoisi että sellaista olisi;.

156. On olemassa helvetti ja on olemassa tulijärvi, jossa pahoja rangaistaan, mutta lopuksi se on kuluttava heidät. He ovat siellä ehkä tuhatmiljoonaa vuotta, mutta lopulta se on kuluttava heidät. Koska teillä ei voi olla Iankaikkista Elämää ellette ole pelastunut. Ja jos te palaisitte Iankaikkisesti, teillä täytyisi olla Iankaikkinen Elämä. Aivan tavallinen järkihän sen osoittaa teille. Näettehän? Kuinka moni tietää että kun teillä on Iankaikkinen Elämä te olette pelastunut? Niinpä jos te palatte Iankaikkisesti, eikö teillä silloin pitäisi olla Iankaikkinen Elämä, tehdäkseen sen? Niinpä te näette ettei se ole edes järkevää.

157. Nyt, tuo “turvallisuus.” Ne jotka Hän on ennaltatuntenut, Hän on kutsunut; ne jotka Hän on kutsunut, Hän on vanhurskauttanut; ne jotka Hän on vanhurskauttanut, Hän on jo kirkastanut. Paavali kertoo meille Efesolaisten 1:ssä luvussa, että, “Jumala, ennen maailman perustamista, on ennaltamäärännyt meidät pojiksi adoptoitavaksi Kristuksen Jeesuksen kautta.”

158. Johannes kertoo meille täällä Ilmestyskirjassa, että, “Vihollinen viimeisissä päivissä, tuo uskonnollinen vihollinen, tulisi ihmisten keskuuteen ja olisi organisaatioita ja niin edelleen, ja kultteja ja niin edelleen,” niinkuin heillä on tänään, “ja pettäisi jopa Valitutkin jos se olisi mahdollista, ja pettäisi kaikki joiden nimiä ei ole pantu Karitsan Elämän Kirjaan maailman perustamisesta asti.”

...älkää murehduttako pyhää Jumalan Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.

148. No niin, kuinka te voisitte tulla luopioksi? Te voitte taantua, mutta te ette voi olla kadotettu. Ja jos te pysytte siinä taantumustilassanne, silloin se osoittaa ettei teillä ollut sitä alussa. Mutta jos te olette Jumalan lapsi, niin, "Palvojalla kerran puhdistettuna ei enää ole tietoisuutta synnistä," sanotaan Hebrealaiskirjassa. Se on totta. Niinpä te ette voi olla Kristitty, teillä ei voi olla Pyhää Henkeä ja mennä ulos ja elää maailmassa. "Jos te rakastatte maailmaa ja maailman asioita, ei Jumalan rakkaus ole teissä." Niinpä te vain kuuntelette väärää ääntä jossakin, Perkele on saanut teidät ylpistymään. Mutta jos te tutkitte elämänne Jumalan Sanalla ja se osoittaa teidän elävän kaikilla Raamatun sivuilla, silloin teillä on lankaikkinen turvallisuus.

149. Ja teillä ei ole mitään pelättävää. Sen mitä Jumala on luvannut, Jumala tulee tekemään. Haastan kenet tahansa henkilön ottamaan sen. Vain ottakaa se ja vaeltakaa tuon Sanan kanssa ja tarkatkaa mitä teille tapahtuu. Veli, Se on saava kaiken tapahtumaan, Jumala sanoi niin. Kaikki mitä Jumala on luvannut, se tulee tapahtumaan.

150. Nyt, siitä asti kun kerroin teille työni alkaneen, se on ollut melkein viisitoista vuotta ympäri ja ympäri maailman, eikä yhtään kertaa Se ole pettänyt. Miksi? Koska, pääasiassa, olen seissyt Jumalan lupauksella. Minä tiesin että Se oli Totuus. Älkää yrittäkö saada minua sanomaan teille että sillä olisi jotakin tekemistä minun suuren viisauteni kanssa, vaan Hän Joka paljasti sydämen salaisuudet on Sama joka on näyttänyt minulle nämä Kirjoituksessa. Koska minä en edes... kun ensin aloitin saarnaamisen, noin kolmekymmentä vuotta sitten, minulla täytyi olla mukanani tyttöystäväni joka luki Raamattua. Minä en edes osannut lukea sitä, koska minulla ei ole paljon koulutusta.

Sisar Wilson, sinun pitäisi muistaa kuinka Hopella oli tapana lukea minulle Raamattua, hän istui siellätakana ja luki Sitä, ja minä sain, "Kuulkaa mitä Se sanoo, tehkää juuri niinkuin Se sanoo. Se on kaikki mitä tiedän kärkeä teitä tekemään." Ja kaikki jotka tekivät sen mukaan, he tulivat oikeiksi. Se oli kaikki mitä tarvittiin.

151. Hän saattoi lukea, "Jumala niin rakasti maailmaa että antoi ainutsyntyisen Poikansa. "

Ja minä sain, "Kuinka monet uskovat Sen?" "Luehan seuraava, kultaseni."

152. "Antoi ainutsyntyisen Poikansa, niin että kuka tahansa Häneen uskoo hänellä olisi lankaikkinen Elämä."

130. Muistakaa nyt, kun mies meni lunastamaan, (älkää nyt unohtako sitä,), kun joku mies meni lunastamaan, hän otti miehiä mukaansa ja meni kaupungin porttiin näiden miesten kanssa jotka olivat vanhimpia, ja toi siellä julki sielläolonsa tarkoituksen. Se on mitä hän teki, hän meni kaupungin porttiin ja sanoi, "Minä olen täällä esittämässä vaatimusta sukulaislunastajana tähän perintöön, ja minä olen täällä tehdäkseen itseni tunnetuksi näiden kaupungin vanhinten edessä." Näettekö?

131. Ja Johannes itki. Nyt niinkuin sanoin viime viikolla, jotkut sanovat hänen itkeneen koska hän itse ei ollut arvollinen. Mutta sitä se ei ollut. Kukaan Pyhän Hengen vaikutuksen alaisena ei itkisi sen vuoksi. He ajattelivat että "Koska hän ei ollut arvollinen," että Johannes ehkä itse ei ollut arvollinen. Siellä ei ollut ketään arvollista. Mutta senvuoksi hän ei itkenyt.

132. Minä uskon hänen itkeneen ilosta koska hän oli nähnyt koko lunastuksen suunnitelman kirjoitettuna tässä Kirjassa täällä. Se ei ollut siksi etti ollut ketään arvollista, koska, siellä juuri seisoj Karitsa joka oli arvollinen. Niinpä hän itki sitä , sanoen, "Oi, kunnia Jumalalle!" Kuunnelkaa häntä kuinka hän välittömästi alkaa huutaa. No niin, me löydämme hänet täältä itkemästä koska hän oli niin onnellinen siitä että Karitsa oli ottanut tuon Kirjan Hänen kädestänsä joka istui Valtaistuimella.

133. Ja niin pian kuin tämä mahtava Enkeli oli huutanut, "Kuka on arvollinen? hän juuri silloin oli kuuluttamassa Sukulaista Lunastajaa astumaan esiin. Ja heti sen jälkeen hän Sanoi, "Kuka on arvollinen ottamaan Kirjan?" Silloin Johannes alkoi itkeä. Sitten mitä tapahtui? Hän oli nähnyt että siellä oli tuo Kirja. Siellä Se oli, mutta kuka olisi arvollinen?

134. No niin, siellä seisoj Gabriel, ja tietenkin hän oli arvollinen; mutta katsokaahan, hän ei ollut mies, hän oli Enkeli. Ja siellä seisoj Miikael, hän oli arvollinen. Mutta hän ei ollut mies, hän oli Enkeli. Niinpä sen täytyi olla joku joka oli tullut maalliseksi henkilöksi samalla tavalla kuin mekin. Ja sitten kun hän oli nähnyt tämän Karitsan tulevan, joka oli ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti - kun hän näki että Hän oli ollut teurastettuna koko matkan maailman perustamisesta asti, silloin Johannes itki. Aamen! Koska siellä se oli, hän näki tuon koko asian. Näettekö?

135. Ja kun hän julisti "Kuka on arvollinen?" hän oli julistamassa Sukulaista Lunastajan tuloa. Ja tässä Hän seisoj, Karitsa. Ja mitä Hän teki? Käveli Valtaistuimen luo jossa Jumalan Henki oli, ja otti Kirjan Hänen oikeasta kädestään joka istui Valtaistuimella. Ja kaikki vanhimmat lankesivat maahan ja sanoivat, "Sinä olet arvollinen koska Sinut oli teurastettu." Näettehän? Ja sitten Hänestä tuli silloin... Hänen Kirjansa, tai lunastuksen Kirja,

esirukouksen Kirja Seurakunnan ajassa oli saatettu päätökseen, ja nyt Hänestä tulee Lunastaja.

136. Nyt sen paljastaminen kuinka Hän sen teki tulee olemaan näissä seitsemässä sinetissä. Me huomaamme nyt, että Hänen välittäjäntyönsä Kirja oli saatettu päätökseen, työ oli saatettu päätökseen, nyt Ilmestyskirjan kolme ensimmäistä Seurakuntaa käsittelevää lukua oli tullut päätökseen. Mutta nyt lunastus - lunastus tullaan paljastamaan. Mitä se on? No niin, kun Hän otti tämän Kirjan... Yrittäkää nyt ajatella syvällisesti, koska, josme vaikka emme koskaan pääse näihin seitsemään iltaan, niin te tulette käsittämään sen nyt.

137. Jos ette käsitä sitä, niin kohottakaa kätenne ja sanokaa, "Minä en käsitä sitä," näettekö. Katsokaahan, minä haluan teidän nyt olevan varmat siitä.

138. Huomatkaa nyt, "Lunastaminen." Sen jälkeen, välittömästi sen jälkeen kun Hänen esirukouksensa oli lopussa Seurakunnan puolesta, silloin Hän paljastaa Itsensä Sukulais Lunastajana. Seuraatteko te sitä nyt? Ja nyt Hän tulee paljastamaan Seurakunnalle kuinka Hän teki sen. Ja sitten jos tämä paljastaminen on jo alkanut, niin se osoittaa silloin että me olemme tien päässä. Aamen! Nyt te tulette näkemään onko Tämä... Onko Se oikein tai ei, kun me menemme Kirjoituksen lävitse tässä.

139. Me näemme mitä on oltu paljastamassa. Mikä on lunastamisen paljastus, kuinka meidät lunastettiin? Katsokaa vain näitä viimeisiä vuosia täällä mitä on tapahtunut: ilmestys Jeesuksen Nimestä ja vesikasteesta, ilmestys Iankaikkisesta helvetistä, jota koskaan aikaisemmin ei tiedetty (ajateltiin että rakkaanne voisivat olla siellä Iankaikkisesti). Näettekö?

140. Ja teillä ei voi olla Iankaikkista Elämää ellette ole pelastunut. Teillä on Ian-kailckinen Elänä, silloin te ette voi palaa helvetissä Iankaikkisesti. Teitä tullaan rankaisemaan synneistänne lunnollisessa elämässänne, mutta teillä ei voi olla Iankaikkista Elämää helvetissä. Jos teillä on Iankaikkinen Elämä, ette te voi palaa ikuises-ti, koska on vain yksi muoto Iankaikkista Elämää. Ja olen varma että Seurakunta ymmärtää sen.

141. No niin, niitä se on? Mitä muita asioita? Lunastuksen suunnitelma. Vain katsokaa mitä Pyhä Henki on meille viimeaikoina antanut, näettekö : Abrahamin Siemen, mitä tuo ilmestys merkitsi.

142. Käärmeen siemen. Näettekö tämän Ilmestyksen Kirjan? Tarkatkaa kun me tulemme siihen, kuinka Hän kuorii sen pois. Ja minä todistin sen täällä Kirjoituksella, se on tarkalleen Totuus. Tulen menemään suoraan takaisin Genesisiin (1 .Moos. Kirjaan) ja nostan sen esiin, ja osoitan kun tuo sinetti avautui se tuli suoraan kautta koko Raamatun, Genesisistä (1.Moos) Ilmestyskirjaan.

143. Ajatelkaa vain, Genesisistä Ilmestyskirjaan ei siellä oltu ketään koskaan kastettu "Isän, Pojan ja Pyhän Hengen," nimessä. Se on väärä kaste! Seisoin noin kolmensadan suur Chicagon saarnaajayhdistyksen saarnaajan edessä eräänä päivänä, ja todistin sen kunnes he kaikki itkivät yhdessä. Seitsemänkymmentä heistä on tulossa kastettaviksi Herran Jeesuksen Nimessä.

144. Ja käärmeen siemen on ollut Genesisistä! (1 .Moos.) alkaen! Jos tuolla käärmeellä, jos hänellä ei ollut siementä, silloin Kristuskaan ei ole syntynyt; koska Hän sanoi, "Minä panen vihollisuuden sinun Siemenesi ja käärmeen siemenen välille." Ja jos käärmeen siemen oli tarua, niin oli silloin Kristuskin ja niin on Seurakuntakin tarua, näettekö se on kaikki yhdessä, te ette voi erotella sitä. Ja käärmeellä oli siemen, ja se on se joka todella saa heidät ymmälle. Miksi he eivät voi ymmärtää sitä? Koska heillä ei ole siitä ilmestystä.

145. Miksi he eivät tule ja väittele siitä kanssani? Saarnatuoli odottaa avoimena koko ajan, tulen kohtaamaan kenet tahansa. Minä en tulisi väittelemään siitä heidän kanssaan, mutta varmasti olen keskusteleva siitä heidän kanssaan. Haluan jonkun teistä kertovan minulle missä se on väärin! Alkaa seiskö jossakin nurkassa puhumassa minusta, puhumassa siitä, tulkaa kasvotusten kanssani ja kysykää. Tehkäämme se todellisuudessa, tulkaamme tänne korokkeelle ja sitten näemme kuka on oikeassa ja kuka väärässä. Mutta he eivät halua käydä siilien käsiksi. Suoraan sanoen, he tietävät asian paremmin. Näettekö?

146. Koska se en ole minä, vaan se on Pyhä Henki, sama Jumalan Enkeli jonka te näette, miten on näissä päivissä täällä kun kaikki nämä asiat tapahtuvat ja tämä Herran Enkeli seisoo täällä. Minä en tietäisi näitä asioita, mutta se on tuo hetki, se on täällä. Kun me pääsemme näiden seitsemän Hengen lävitse tänään, ja sitten seitsemän sarvea ja muuta, jos Herra suo, te tulette näkemään missä hetkessä olemme. Se on se hetki jossa ne olemme, jossa näiden ilmestysten oletetaan tulevan. Se on ilmestysten Kirja, se on Jeesuksen Kristuksen paljastaminen. Ja me totesimme heti ensimmäisessä luvussa Hänen paljastaneen kuka Hän oli. Ja nyt Hän on seitsemässä sinetissä paljastaen kuinka Hän lunasti maan.

147. Ja yksi niistä oli Jeesuksen Kristuksen Nimellä. Toinen oli ottaa pelko pois ihmisiltä, kuten: Iankaikkinen lunastus, vanhurskauttaminen uskolla, pyhittäminen, Pyhän Hengen kaste. Ja mitä vielä? Että me olemme Iankaikkisesti turvatut ja se ottaa kaikki epäilykset nyt pois ihmisiltä. Jos teillä on pelastuksenne Käsiraha, silloin Jumala on jo sinetöinyt teidät lunastuksenne päivään asti. Efesolaisten 4:30 sanotaan: